

Bryssel den 24 juni 2022
(OR. fr, en)

10488/22

**Interinstitutionellt ärende:
2021/0218(COD)**

ENER 319
CLIMA 301
CONSOM 160
TRANS 419
AGRI 279
IND 246
ENV 637
COMPET 519
FORETS 52
IA 99
CODEC 958

NOT

från:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper I)
till:	Rådet
Föreg. dok. nr:	10347/22
Komm. dok. nr:	10746/21 + ADD 1
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 och Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG vad gäller främjande av energi från förnybara energikällor och om upphävande av rådets direktiv (EU) 2015/652 - Allmän riktlinje

I. INLEDNING

1. Den 14 juli 2021 förelade kommissionen Europaparlamentet och rådet, som en del av 55 %-paketet, ett förslag till översyn av direktivet om förnybar energi (REDII).

2. Direktivet syftar till att höja målet för 2030 för förnybar energi i EU:s slutliga energianvändning till 40 %. Det stärker också de sektorsspecifika bestämmelserna för att uppnå detta nya mål och minska utsläppen från energisektorn.
3. Den 18 maj 2022 offentliggjorde kommissionen, på begäran av stats- och regeringscheferna vid Europeiska rådets möte i mars 2022, paketet REPowerEU, som syftar till att snabbt minska beroendet av ryska fossila bränslen genom att kraftigt påskynda den gröna omställningen.

II. ÖVRIGA INSTITUTIONERS BEHANDLING

4. Europaparlamentet utsåg utskottet för industrifrågor, forskning och energi till ansvarigt utskott för detta förslag och Markus PIEPER (DE, PPE) till föredragande. Utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (föredragande: N. TORVALDS (FI, Renew)), som bland annat ansvarar för bestämmelser om bioenergi, antog sitt yttrande den 17 maj. Europaparlamentet förväntas anta sin ståndpunkt i utskottet för industrifrågor, forskning och energi i juli 2022 och i plenum i september 2022.
5. Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande om detta förslag antogs den 8 december 2021. Regionkommitténs yttrande antogs den 8 februari 2022.

III. LÄGESRAPPORT FRÅN RÅDET

6. Arbetsgruppen för energi inledde sitt arbete med förslaget i juli 2021. Kommissionens konsekvensbedömning granskades i gruppen den 6 september 2021.
7. Vid mötet den 2 december 2021 höll transportministrarna i rådet (transport, telekommunikation och energi) en riktlinjedebatt för det fortsatta arbetet med ärendet.

8. Under det franska ordförandeskapet fortsatte diskussionerna i arbetsgruppen, först i tematiska block och därefter på grundval av övergripande förslag. Under diskussionerna i arbetsgruppen för energi har ordförandeskapet föreslagit flera kompromisser och nya avvägningar som särskilt syftar till att öka flexibiliteten i de viktigaste bestämmelserna samtidigt som den övergripande ambitionsnivån bibehålls i så stor utsträckning som möjligt. När det gäller de bindande delmålen utarbetades kompromissen särskilt om de föreslagna delmålen för transport-, industri- och värme- och kylsektorerna.
9. Coreper uppmanades att behandla ordförandeskapets kompromisser fyra gånger, den 13 april, den 25 maj och den 17 och den 22 juni. Dessa möten syftade till att mäta maktbalansen när det gäller i) de bindande delmålen för förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung inom industri- och transportsektorn, ii) målet på området uppvärmning och kylning, iii) intensitetsmålet för växthusgaser avseende transporter, iv) beviljandet av tillstånd för projekt för förnybar energi, v) skogsbiomassans roll, iv) koldioxidsnåla bränslens roll. Vid mötena har det ofta framkommit olika ståndpunkter om dessa aspekter. I enlighet med vägledningen från delegationerna resulterade mötet i Coreper den 22 juni i en välavvägd text. Den kompromiss som sålunda nåtts och som bifogas detta dokument, läggs fram som en allmän riktlinje för godkännande vid mötet i rådet (energi) den 27 juni 2022.

10. När det gäller kommissionens ursprungliga förslag gäller följande för kompromisstexten: i) I artikel 25 ges medlemsstaterna möjlighet att, när det gäller delmålet för transporter, välja mellan ett redovisningssystem för växthusgasminskningar eller det system med energiinnehåll som för närvarande används. I samma artikel är målet för vätgas inom transportsektorn nu vägledande. ii) Genom kompromisstexten införs större flexibilitet och progressivitet vid beräkningen av delmålen för uppvärmning och kylning i artiklarna 23 och 24. iii) När det gäller industrin föreslås en mer progressiv ökning av delmålet i artikel 22. iv) Kompromisstexten förtydligar den icke-bindande karaktären hos målet på 49 % energi från förnybara energikällor i byggsektorn i artikel 15a. v) Den förtydligar också bestämmelserna om skogsbiomassa och kaskadprincipen i artiklarna 3 och 29 och gör dem flexiblare. vi) I artikel 19 behålls de nuvarande reglerna om förvaltning av ursprungsgarantier. vii) I artikel 20a förtydligas bestämmelserna om integrering av förnybar el i energisystemet. viii) Kompromisstexten stärker de delar som syftar till att påskynda beviljandet av tillstånd för projekt för förnybar energi i artikel 15, med beaktande av vissa delar av planen REPowerEU. ix) De delar av texten som rör regionalt samarbete bibehålls, samtidigt som man ökar flexibiliteten. x) Åtgärderna i artikel 30, för att begränsa bedrägerier när det gäller biodrivmedlens hållbarhet, stärks. xi) Bestämmelserna om unionsdatabasen i artikel 31a ändras för att maximera synergieffekterna med nationella databaser.
11. Hela den nya texten rörande ST 9887/2022 är markerad med **understruken fetstil och gråskuggning**. Strykningar är markerade med "[...]". Ändringar i tidigare versioner är markerade med **understruken fetstil** eller "[...]".

IV. SLUTSATS

12. Mot bakgrund av ovanstående uppmanas rådet att
- behandla kompromisstexten enligt bilagan till denna not,
 - vid energirådets möte den 27 juni 2022 bekräfta en allmän riktlinje om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 och Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG vad gäller främjande av energi från förnybara energikällor och om upphävande av rådets direktiv (EU) 2015/652.
-

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 14.7.2021
COM(2021) 557 final

2021/0218 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

**om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001,
Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 och Europaparlamentets
och rådets direktiv 98/70/EG vad gäller främjande av energi från förnybara
energikällor och om upphävande av rådets direktiv (EU) 2015/652**

{SEC(2021) 657 final} - {SWD(2021) 620 final} - {SWD(2021) 621 final} -
{SWD(2021) 622 final}

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 och Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG vad gäller främjande av energi från förnybara energikällor och om upphävande av rådets direktiv (EU) 2015/652

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 114 och 194.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

¹ EUT C , , s. .

² EUT C , , s. .

av följande skäl:

- (1) **Kommissionen fastställde i sitt meddelande av den 11 december 2019 med titeln *Den europeiska gröna given*³ [...] målet att EU ska bli klimatneutralt 2050 på ett sätt som bidrar till den europeiska ekonomin, tillväxten och sysselsättningen. Detta mål, och [...] målet att minska utsläppen av växthusgaser med 55 % fram till 2030 i enlighet med kommissionens meddelande av den 17 september 2020 med titeln *Höjning av Europas klimatambition för 2030 – Investering i en klimatneutral framtid till förmån för våra medborgare* (Klimatmålsplanen 2030⁴) som godkänts av både Europaparlamentet⁵ och Europeiska rådet⁶, kräver en energiomställning och en betydligt större andel [...] förnybara energikällor i ett integrerat energisystem.**
- (2) Förnybar energi spelar en avgörande roll för genomförandet av den europeiska gröna given och [...] uppnåendet av klimatneutralitet senast 2050 med tanke på att energisektorn står för över 75 % av de totala växthusgasutsläppen i unionen. Genom att minska dessa växthusgasutsläpp bidrar den förnybara energin också till att hantera miljöutmaningar såsom förlust av biologisk mångfald.

³ Meddelande från kommissionen COM(2019) 640 final, 11.12.2019, *Den europeiska gröna given*.

⁴ Meddelande från kommissionen COM(2020) 562 final, 17.9.2020, *Höjning av Europas klimatambition för 2030 – Investering i en klimatneutral framtid till förmån för våra medborgare*.

⁵ Europaparlamentets resolution av den 15 januari 2020 om den europeiska gröna given (2019/2956(RSP)).

⁶ Europeiska rådets slutsatser av den 11 december 2020, <https://www.consilium.europa.eu/media/47342/1011-12-20-euco-conclusions-sv.pdf>

- (3) I Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001⁷ fastställs ett bindande mål för unionen om att minst 32 % av unionens slutliga energianvändning (brutto) ska utgöras av energi från förnybara energikällor senast 2030. Enligt Klimatmålsplanen **2030** skulle andelen förnybar energi i den slutliga energianvändningen (brutto) behöva öka till 40 % fram till 2030 för att unionens mål om minskade växthusgasutsläpp ska kunna uppnås⁸. Det mål som anges i artikel 3 i det direktivet måste därför höjas.

⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).

⁸ Punkt 3 i Meddelande från kommissionen COM(2020) 562 final, 17.9.2020, Höjning av Europas klimatambition för 2030 Investering i en klimatneutral framtid till förmån för våra medborgare.

- (4) Det finns en växande insikt om behovet av **att anpassa** [...] bioenergipolitiken till kaskadprincipen för användning av biomassa⁹, i syfte att säkerställa rättvis tillgång till marknaden för biomassaråvaror för att utveckla innovativa biobaserade lösningar med högt mervärde och en hållbar cirkulär bioekonomi. När medlemsstaterna utarbetar stödsystem för bioenergi bör de därför ta hänsyn till tillgänglig hållbar försörjning av biomassa för energianvändning och annan användning, underhållet av de nationella kolsänkorna i skogen och skogsekosystemen, principerna för den cirkulära ekonomin och kaskadanvändningen av biomassa, samt den avfallshierarki som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG¹⁰. **Medlemsstaterna** [...] bör därför **inte** bevilja stöd till produktion av energi från sågtimmer, fanertimmer, stubbar och rötter och undvika att främja användning av rundvirke av hög kvalitet för energi utom under väl definierade omständigheter. I enlighet med kaskadprincipen bör träbiomassa användas utifrån dess högsta ekonomiska och miljömässiga mervärde, och i följande prioriteringsordning: 1) träbaserade produkter, 2) förlängning av deras livslängd, 3) återanvändning, 4) återvinning, 5) bioenergi och 6) bortskaffande. När det inte är ekonomiskt lönsamt eller lämpligt från miljösynpunkt att använda träbiomassa på annat sätt, bidrar energiåtervinning till minskad elproduktion från icke förnybara källor. Medlemsstaternas stödsystem för bioenergi bör därför inriktas på sådana råvaror för vilka marknadskonkurrensen med materialsektorerna är liten och vars anskaffning anses vara positiv för både klimatet och den biologiska mångfalden, för att undvika negativa incitament till ohållbara produktionskedjor för bioenergi, i enlighet med **gemensamma forskningscentrumets** rapport **från 2021 med titeln** *The use of woody biomass for energy production in the EU*¹¹. När **åtgärder genomförs för att säkerställa att** [...] kaskadprincipen [...] tillämpas är det å andra sidan nödvändigt att erkänna de specifika nationella förhållanden som vägleder medlemsstaterna vid utformningen av stödprogrammen.

⁹ Syftet med kaskadprincipen är att uppnå resurseffektivitet vid användning av biomassa genom att prioritera materiell användning av biomassa framför energianvändning av biomassa när så är möjligt, och på så sätt öka den mängd biomassa som finns tillgänglig inom systemet. I enlighet med kaskadprincipen bör träbiomassa användas utifrån dess högsta ekonomiska och miljömässiga mervärde, och i följande prioriteringsordning: 1) träbaserade produkter, 2) förlängning av deras livslängd, 3) återanvändning, 4) återvinning, 5) bioenergi och 6) bortskaffande.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv. (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

¹¹ <https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC122719>

Förebyggande, återanvändning och återvinning av avfall bör prioriteras. Medlemsstaterna bör undvika att ta fram stödsystem som står i motsättning till målen om avfallsbehandling och som skulle medföra att återvinningsbart avfall inte används effektivt. För att säkerställa en effektivare användning av bioenergi bör medlemsstaterna [...] inte längre stödja anläggningar som enbart producerar el, såvida inte de är belägna i regioner med särskild status i fråga om användningen när det gäller deras övergång från fossila bränslen [...].

- (5) Den snabba tillväxten av och den ökande kostnadskonkurrenskraften hos produktion av förnybar el gör att sådan el kan användas för att tillgodose en allt större andel av energibehovet – till exempel genom värmepumpar för uppvärmning av byggnader eller för lågtemperaturprocesser inom industrin, elfordon för transport eller elektriska ugnar i vissa industrier. Förnybar el kan också användas för att producera syntetiska bränslen för användning inom transportsektorer som luft- och sjötransporter där det är svårt att minska koldioxidutsläppen. En ram för elektrifiering måste möjliggöra en stabil och effektiv samordning och utvidga marknadsmekanismerna för att matcha både utbud och efterfrågan i tid och rum, stimulera till investeringar i flexibilitet och bidra till integrering av stora andelar av intermittent förnybar produktion. Medlemsstaterna bör därför se till att utbyggnaden av förnybar el fortsätter att öka i tillräcklig takt för att tillgodose den ökande efterfrågan. För detta ändamål bör medlemsstaterna inrätta en ram som omfattar marknadskompatibla mekanismer för att övervinna återstående hinder för införande av säkra och adekvata elsystem som lämpar sig för en stor andel av förnybar energi, samt lagringsanläggningar, som är helt integrerade i elsystemet. Med hjälp av denna ram **bör** [...] särskilt återstående hinder undanröjas, inbegripet sådana som inte är av ekonomisk art, såsom myndigheternas otillräckliga digitala resurser och personalresurser för att behandla ett ökande antal tillståndsansökningar.

- (6) Vid beräkningen av andelen förnybar energi i en medlemsstat bör förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung räknas i den sektor där de förbrukas (el, värme och kyla eller transport). För att undvika dubbelräkning bör den förnybara el som används för att producera dessa bränslen inte räknas. Det skulle leda till en harmonisering av redovisningsreglerna för dessa bränslen i hela direktivet, oavsett om de räknas med i det övergripande målet för förnybar energi eller för något delmål. Det skulle också göra det möjligt att räkna den energi som faktiskt förbrukats, med beaktande av energiförlusterna i processen för att producera dessa bränslen. Dessutom skulle det möjliggöra redovisning av förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung som importeras till och förbrukas i unionen. **Medlemsstaterna får dock komma överens om att, via specifika samarbetsavtal, ta med förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung som konsumeras i en medlemsstat i andelen av slutlig energianvändning (brutto) från förnybara energikällor i den medlemsstat där de producerades.**
- (7) [...] **S**[...]samarbete **mellan medlemsstaterna** för att främja förnybar energi kan ske i form av statistiska överföringar, stödsystem eller gemensamma projekt. Det möjliggör en kostnadseffektiv utbyggnad av förnybar energi i hela Europa och bidrar till marknadsintegration. Trots den potential som ligger i samarbete **mellan medlemsstater** har det varit mycket begränsat, vilket har lett till otillfredsställande resultat när det gäller effektiviteten i att öka den förnybara energin. Medlemsstaterna bör därför **uppmuntras** [...] att testa samarbete genom att genomföra ett pilotprojekt. Med projekt som finansieras med nationella bidrag inom ramen för unionens finansieringsmekanism för förnybar energi som inrättats genom kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 2020/1294¹² skulle [...] **detta mål stödjas.**[...]

¹² Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1294 av den 15 september 2020 om unionens finansieringsmekanism för förnybar energi (EUT L 303, 17.9.2020, s. 1).

- (8) **I sitt meddelande av den 19 november 2020 med titeln *En EU-strategi för utnyttja potentialen i havsbaserad förnybar energi för en klimatneutral framtid* [...] ställde kommissionen upp ett ambitiöst mål [...] på 300 GW havsbaserad vindkraft och 40 GW havsenergi i alla unionens havsområden senast 2050. För att säkerställa denna betydande förändring kommer medlemsstaterna att behöva samarbeta över gränserna på havsområdesnivå. Medlemsstaterna bör därför gemensamt **komma överens om att samarbeta i syfte att fastställa målen för** [...] havsbaserad förnybar **energi**produktion [...] inom varje havsområde senast 2050, med mellanliggande steg 2030 och 2040 **i enlighet med [reviderad förordning (EU) nr 347/2013]. Dessa [...]mål [...] bör återspeglas i de uppdaterade nationella energi- och klimatplaner som kommer att läggas fram under 2023 och 2024 i enlighet med **Europaparlamentets och rådets** förordning (EU) 2018/1999¹³. När medlemsstaterna fastställer mängden bör de beakta potentialen för havsbaserad förnybar energi i varje havsområde, miljöskydd, klimatanpassning och annan användning av havet samt unionens mål för minskade koldioxidutsläpp. Dessutom bör medlemsstaterna i allt högre grad överväga möjligheten att kombinera produktion av havsbaserad förnybar energi med överföringslinjer som sammanlänkar flera medlemsstater, i form av hybridprojekt eller, i ett senare skede, ett mer sammankopplat nät. **Detta** [...] skulle göra det möjligt för el att flöda i olika riktningar och på så sätt maximera den socioekonomiska välfärden, optimera infrastrukturutgifterna och möjliggöra en mer hållbar användning av havet.****

¹³ **Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU samt rådets direktiv 2009/119/EG och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 328, 21.12.2018, s. 1).**

- (9) Marknaden för avtal om köp av förnybar el [...] växer snabbt och erbjuder en kompletterande ingång till marknaden för produktion av förnybar el [...], vid sidan av medlemsstaternas stödsystem eller direktförsäljning på grossistmarknaden. Samtidigt är marknaden för **avtal om köp av förnybar el** [...] fortfarande begränsad till ett litet antal medlemsstater och stora företag, och betydande administrativa, tekniska och finansiella hinder kvarstår inom stora delar av unionsmarknaden. De befintliga åtgärderna i artikel 15 **i direktiv (EU) 2018/2001** för att uppmuntra till användning av avtal om köp av förnybar el [...] bör därför stärkas ytterligare genom att man undersöker hur kreditgarantier kan användas för att minska de finansiella riskerna med dessa avtal, med beaktande av att dessa garantier, om de är offentliga, inte bör tränga ut privat finansiering. **Kommissionen bör i linje med detta analysera hindren för långsiktiga elköpsavtal och i synnerhet för införandet av gränsöverskridande avtal om köp av förnybar el och utfärda riktlinjer om avlägsnande av dessa hinder.**
- (10) Alltför komplicerade och utdragna administrativa förfaranden utgör ett stort hinder för utbyggnaden av förnybar energi. På grundval av de åtgärder för att förbättra de administrativa förfarandena för anläggningar för förnybar energi som medlemsstaterna senast den 15 mars 2023 ska rapportera i sina första integrerade nationella energi- och klimatlägesrapporter i enlighet med [...] förordning (EU) 2018/1999¹⁴ bör kommissionen bedöma huruvida bestämmelserna i detta **ändrings**direktiv för att rationalisera förfarandena har lett till smidiga och proportionella förfaranden. Om bedömningen visar att det finns betydande utrymme för förbättringar bör kommissionen vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att medlemsstaterna har infört rationaliserade och effektiva administrativa förfaranden.

¹⁴

[...]

- (10a) Några av de vanligaste problemen i samband med projekt för förnybar energi gäller förseningar i de förfaranden för att bevilja tillstånd som inrättats på nationell nivå. För att minska utsläppen av växthusgaser och bidra till uppnåendet av klimatneutralitet bör medlemsstaterna vid avvägningen av rättsliga intressen i enskilda fall [...] utgå från att planering, konstruktion och drift av anläggningar för produktion av energi från förnybara energikällor, deras anslutning till elnätet och det relaterade elnätet i sig samt lagringstillgångar [...] sker till gagn för folkhälsan och den allmänna säkerheten och genomförs av tvingande hänsyn till allmänintresset under planeringsprocessen och tillståndsförfarandet. Alla andra villkor som anges i direktiven 92/43/EEG [...] 2009/147/EG och 2000/60/EG bör vara uppfyllda. Medlemsstaterna bör också respektera bestämmelserna i Bernkonventionen om skydd av europeiska vilda djur och växter samt deras naturliga miljö och Århuskonventionen och Esbokonventionen från FN:s ekonomiska kommission för Europa (Unece).
- (10b) Medlemsstaterna bör, i syfte att bidra till uppnåendet av klimatneutralitet, under planeringsprocessen och tillståndsförfarandet [...] prioritera konstruktion och drift av anläggningar för energi från förnybara energikällor och utveckling av den relaterade nätinfrastrukturen. Medlemsstaterna bör också tillbörligen rapportera om dessa åtgärders möjliga konsekvenser för biologisk mångfald så att kommissionen kan göra en bedömning av och besluta om lämpliga åtgärder.
- (10[...] c) I syfte att underlätta och förenkla uppgraderingen av befintliga anläggningar för förnybar energi bör bedömningen av eventuella konsekvenser av uppgraderingen av [...] befintliga energianläggningar under planeringsprocessen och tillståndsförfarandet [...] begränsas till de möjliga [...] konsekvenserna av ändringen eller utbyggnaden jämfört med det ursprungliga projektet [...]. [...]

- (11) Byggnader har en stor outnyttjad potential att bidra till minskningen av växthusgasutsläppen i unionen på ett verkningsfullt sätt. Det kommer att behövas en utfasning av fossila bränslen inom sektorn för uppvärmning och kylning [...] genom en ökad andel förnybar energi för att ambitionen i Klimatmålsplanen **2030** om att uppnå unionens mål om klimatneutralitet ska uppfyllas. Framstegen när det gäller användning av förnybar [...] **energi** för uppvärmning och kylning har dock stagnerat under det senaste årtiondet, och de bygger till stor del på ökad användning av biomassa. Utan att fastställa [...] **vägledande andelar** för att öka produktionen och användningen av förnybar energi i byggnader [...] **kommer det inte att finnas möjlighet** att följa framstegen och identifiera flaskhalsar i användningen av förnybar[...] **energi**. Dessutom kommer fastställandet av **vägledande andelar** [...] att ge investerarna en långsiktig signal, även för perioden omedelbart efter 2030. Det kommer att komplettera skyldigheterna i fråga om energieffektivitet och byggnaders energiprestanda. Därför bör vägledande [...] **andelar** för användningen av förnybar energi i byggnader fastställas för att styra och uppmuntra medlemsstaternas insatser för att utnyttja potentialen i att använda och producera förnybar energi i byggnader, **inbegripet förnybar el, och omgivningsenergi genom användning av värmepumpar**, [...] uppmuntra utveckling [...] och integrering av teknik som producerar förnybar energi och samtidigt skapa säkerhet för investerare och engagemang på lokal nivå.

(11a) Den vägledande andel förnybar energi i EU för byggnadssektorn som ska uppnås senast 2030 utgör en nödvändig minsta milstolpe för att säkerställa att fossila bränslen fasas ut i EU:s byggnadsbestånd senast 2050 i linje med [det reviderade energiprestandadirektivet]. Det är mycket viktigt att möjliggöra en sömlös och kostnadseffektiv utfasning av fossila bränslen från byggnader för att säkerställa att de ersätts med förnybara energikällor i enlighet vad som framhålls i EU:s klimatmålsplan och vad som krävs enligt [det reviderade energiprestandadirektivet]. Den vägledande andelen förnybar energi i byggnadssektorn kompletterar regelverket för byggnader enligt [det reviderade energiprestandadirektivet] genom att säkerställa att teknik, anordningar och infrastruktur för förnybar energi, inbegripet effektiv fjärrvärme och fjärrkyla, i god tid har tillräcklig kapacitet för att gradvis ersätta fossila bränslen i byggnader och för att säkerställa tillgången till säker och tillförlitlig förnybar energiförsörjning för nära-nollenergibyggnader fram till 2030. Den vägledande andelen förnybar energi i byggnader stöder också att investeringar i förnybar energi tas med i långsiktiga nationella strategier för renovering av byggnader/[planer för renovering av byggnader som möjliggör uppnåendet av de mål som föreslås i [det reviderade energiprestandadirektivet]]. Vidare utgör den vägledande andelen förnybar energi i byggnader en viktig ytterligare indikator för utvecklingen av effektiv fjärrvärme och fjärrkyla i syfte att fasa ut fossila bränslen i byggnadsbeståndet, varvid en komplettering sker av både det vägledande målet för fjärrvärme och fjärrkyla enligt artikel 24 i detta direktiv och kravet att säkerställa att förnybar energi samt spillvärme och spillkyla från effektiva fjärrvärme- och fjärrkylsystem finns tillgänglig för att bidra till att täcka den totala årliga primärenergianvändningen i en ny eller renoverad byggnad. Slutligen är denna vägledande andel förnybar energi i byggnader även nödvändig för att kostnadseffektivt säkerställa ett förverkligande av de årliga ökningarna av förnybar värme och kyla enligt artikel 23 samt den vägledande genomsnittliga årliga ökningen av förnybar energi inom fjärrvärme och fjärrkyla enligt artikel 24.

(11b) Med tanke på den stora energianvändningen i bostäder samt kommersiella och offentliga byggnader skulle de befintliga definitionerna i förordning (EG) nr 1099/2008 kunna användas vid beräkningen av den nationella andelen energi från förnybara källor i byggnader för att minimera den administrativa bördan, samtidigt som framsteg säkerställs i förverkligandet av den vägledande andelen förnybar energi i EU för byggnader till 2030.

- (12) Bristen på kvalificerade arbetstagare, särskilt installatörer och konstruktörer av värme- och kylsystem som drivs med förnybar energi, fördröjer ersättningen av värmesystem som bygger på fossila bränslen med system som bygger på energi från förnybara energikällor och utgör ett stort hinder för integreringen av förnybar **energi** i byggnader, industri och jordbruk. Medlemsstaterna bör samarbeta med arbetsmarknadens parter och gemenskaper för förnybar energi för att förutse vilka färdigheter som kommer att behövas. Ett tillräckligt antal högklassiga utbildningsprogram och certifieringssystem som **säkerställer** [...] korrekt installation och tillförlitlig drift av ett brett spektrum av värme- och kylsystem för förnybar energi bör göras tillgängliga och utformas så att de lockar till sig deltagare. Medlemsstaterna bör överväga vilka åtgärder som bör vidtas för att locka till sig grupper som för närvarande är underrepresenterade på de berörda yrkesområdena. Förteckningen över utbildade och certifierade installatörer bör offentliggöras för att säkerställa konsumenternas förtroende och enkla tillgång till skräddarsydda konstruktions- och installatörsfärdigheter genom vilka korrekt installation och drift av förnybar värme och kyla kan garanteras.
- (13) Ursprungsgarantier är ett viktigt verktyg för konsumentinformation **och** [...] för fortsatt användning av avtal om köp av förnybar el. För att skapa en enhetlig bas på unionsnivå för användningen av ursprungsgarantier och för att ge tillgång till lämpliga styrkande bevis för personer som ingår avtal om köp av förnybar el bör [...] producenter av förnybar energi kunna få en ursprungsgaranti utan att det påverkar medlemsstaternas skyldighet att beakta ursprungsgarantiernas marknadsvärde om energiproducenterna får ekonomiskt stöd, **vilket inbegriper medlemsstaternas rätt att besluta att inte utfärda en ursprungsgaranti till en producent som mottar ekonomiskt stöd från ett stödsystem.**

- (14) Utvecklingen av infrastruktur för fjärrvärme- och fjärrkyl nät bör intensifieras och styras i riktning mot att utnyttja ett bredare spektrum av förnybara källor till värme och kyla på ett effektivt och flexibelt sätt för att öka användningen av förnybar energi och [...] fördjupa integreringen av energisystem. Det är därför lämpligt att uppdatera förteckningen över förnybara energikällor som näten för fjärrvärme och fjärrkyla i allt högre grad bör kunna utnyttja och kräva att värmeenergilagring ska integreras som en källa till flexibilitet, ökad energieffektivitet och mer kostnadseffektiv drift.
- (15) Eftersom över 30 miljoner elfordon förväntas vara i bruk i unionen 2030 är det nödvändigt att säkerställa att de fullt ut kan bidra till systemintegreringen av förnybar el och därmed göra det möjligt att [...] **uppnå en större andel** förnybar el på ett kostnadsoptimalt sätt. Elfordonens potential att använda förnybar el i tider då tillgången är riklig och mata in den tillbaka i ett nät när det råder brist på el måste utnyttjas fullt ut. Det är därför lämpligt att införa särskilda åtgärder rörande elfordon samt information om förnybar energi och om hur och när den kan tillgås, som kompletterar åtgärderna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/94/EU och¹⁵ [förslaget till förordning om batterier och förbrukade batterier, om upphävande av direktiv 2006/66/EG och om ändring av förordning (EU) 2019/1020].

¹⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/94/EU av den 22 oktober 2014 om utbyggnad av infrastrukturen för alternativa bränslen (EUT L 307, 28.10.2014, s. 1).

- (16) För att flexibilitets- och balanseringstjänster från aggregeringen av decentraliserade lagringstillgångar ska kunna utvecklas på ett konkurrenskraftigt sätt bör tillgång i real[...] **tid** till grundläggande batteriinformation såsom hälsotillstånd, laddningsstatus, kapacitet och effektbörvärde tillhandahållas på icke-diskriminerande villkor och utan kostnad för ägarna eller användarna av batterierna och de enheter som agerar på deras vägnar, såsom förvaltare av byggnaders energisystem, leverantörer av rörlighetstjänster och andra aktörer på elmarknaden. Det är därför lämpligt att införa åtgärder **som** tillgodoser [...] behovet av tillgång till sådana uppgifter för att underlätta integreringen av batterier för hemmabruk och elfordon, **och som** kompletterar [...] bestämmelserna om tillgång till batteriuppgifter för att underlätta behandling för ändrad användning av batterier i [förslaget till **Europaparlamentets och rådets** [...] förordning om batterier och förbrukade batterier, om upphävande av direktiv 2006/66/EG och om ändring av förordning (EU) 2019/1020]. Bestämmelserna om tillgång till batteriuppgifter för elfordon bör gälla utöver alla bestämmelser i unionslagstiftningen om typgodkännande av fordon.
- (17) Det ökande antalet elfordon på väg och järnväg och till sjöss, och inom andra transportsätt, kommer att kräva att laddningen optimeras och styrs på ett sätt som inte orsakar överbelastning och som drar full nytta av tillgången på förnybar el och låga elpriser i systemet. I situationer där dubbelriktad laddning skulle bidra till att ytterligare öka spridningen av förnybar el för elfordonsparker inom transport**sektorn** och **i** elsystemet i allmänhet bör en sådan funktion också göras tillgänglig. Med tanke på laddningspunkternas långa livslängd bör kraven för laddningsinfrastruktur uppdateras på ett sätt som tillgodoser framtida behov och inte leder till negativa inlåsnings effekter för utvecklingen av teknik och tjänster.

- (18) Användare av elfordon som ingår avtal med leverantörer av elektromobilitetstjänster och aktörer på elmarknaden bör ha rätt att få information och förklaringar om hur avtalsvillkoren kommer att påverka användningen av deras fordon och batteriets hälsotillstånd. Leverantörer av elektromobilitetstjänster och aktörer på elmarknaden bör tydligt förklara för användare av elfordon hur de kommer att få ersättning för de flexibilitets-, balanserings- och lagringstjänster som tillhandahålls elsystemet och elmarknaden genom användningen av deras elfordon. Användare av elfordon måste också garanteras sina konsumenträttigheter när de ingår sådana avtal, särskilt när det gäller skyddet av deras personuppgifter, såsom lokalisering och körvanor, i samband med användningen av deras fordon. Elfordonsanvändarnas preferenser när det gäller den typ av el som köps för att användas i deras elfordon, liksom andra preferenser, kan också omfattas av sådana avtal. Av ovanstående skäl är det viktigt att användare av elfordon kan använda sitt abonnemang vid flera laddningspunkter. Detta gör det också möjligt för elfordonsanvändarens tjänsteleverantör att på bästa sätt integrera elfordonet i elsystemet, genom förutsägbar planering och incitament som bygger på användarens preferenser. Det är också i linje med principerna om ett konsumentcentrerat och prosumenterbaserat energisystem och rätten för elfordonsanvändare att som slutanvändare välja leverantör enligt bestämmelserna i direktiv (EU) 2019/944.

- (19) Enligt förordning (EU) 2019/943¹⁶ och direktiv (EU) 2019/944¹⁷ krävs att medlemsstaterna ska tillåta och främja deltagande för efterfrågefleksibilitet genom aggregering samt i tillämpliga fall ombesörja avtal med dynamiska elpriser till slutkunder. I syfte att underlätta att efterfrågefleksibilitet ger ytterligare incitament till att använda grön el måste den inte endast baseras på dynamiska priser utan också på signaler om den faktiska spridningen av grön el i systemet. Det är därför nödvändigt att, genom spridning av särskild information, förbättra de signaler som konsumenterna och marknadsaktörer får om andelen förnybar el och intensiteten av växthusgasutsläpp från den levererade elen. Konsumtionsmönstren kan sedan justeras på grundval av spridningen av förnybar energi och förekomsten av koldioxidfri el, i kombination med en justering som görs på grundval av prissignaler. Detta skulle ge ytterligare stöd till införandet av innovativa affärsmodeller och digitala lösningar, genom vilka det skulle vara möjligt att koppla konsumtionen till den förnybara energins ställning i elnätet och därför ge incitament till rätt nätinvesteringar som grund för omställningen till ren energi. Decentraliserade lagringstillgångar, såsom batterier för hemmabruk och batterier i elfordon, har potential att erbjuda betydande flexibilitets- och balanseringstjänster till nätet genom aggregering. För att underlätta utvecklingen av sådana tjänster bör reglerna om anslutning och drift av lagringstillgångar, såsom tariffer, åtagandetider och anslutningsspecifikationer, utformas på ett sätt som inte hämmar potentialen hos alla lagringstillgångar, inbegripet små och mobila sådana, att erbjuda systemet flexibilitets- och balanseringstjänster och bidra till ytterligare spridning av förnybar el, jämfört med större, stationära lagringstillgångar. Utöver de allmänna bestämmelserna om undvikande av marknadsdiskriminering i förordning (EU) 2019/943 och direktiv (EU) 2019/944 bör specifika krav införas för att utifrån ett helhetsperspektiv hantera deltagandet av dessa tillgångar och avlägsna alla återstående hinder av olika slag för att frigöra potentialen i sådana tillgångar, till nytta för utfasningen av fossila bränslen i elsystemet och för att ge konsumenterna egenmakt att delta i energiomställningen.

¹⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/943 av den 5 juni 2019 om den inre marknaden för el (EUT L 158, 14.6.2019, s. 54).

¹⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/944 av den 5 juni 2019 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om ändring av direktiv 2012/27/EU (EUT L 158, 14.6.2019, s. 125).

- (20) Laddningspunkter där elfordon vanligen parkeras under längre perioder, t.ex. på grund av bosättning eller sysselsättning, är mycket relevanta för integreringen av energisystem [...]. **Därför måste** smarta laddningsfunktioner [...] säkerställas. I **detta** [...] vseende är driften av icke-allmänt tillgänglig normal laddningsinfrastruktur särskilt viktig för integreringen av elfordon i elsystemet eftersom den är belägen där elfordon parkeras upprepade gånger under lång tid, till exempel i byggnader med begränsat tillträde, personalparkeringsplatser eller parkeringsplatser som hyrs ut till fysiska eller juridiska personer.
- (21) Industrin står för 25 % av unionens energiförbrukning och är en stor konsument av uppvärmning och kylning, som för närvarande försörjs till 91 % med fossila bränslen. 50 % av efterfrågan på värme och kyla avser dock låg temperatur (< 200 °C) för vilken det finns kostnadseffektiva alternativ med förnybar energi, bland annat genom elektrifiering. Dessutom använder industrin icke-förnybara källor som råmaterial för att tillverka produkter som stål eller kemikalier. Dagens beslut om industriinvesteringar kommer att avgöra vilka framtida industriprocesser och energialternativ som industrin kan överväga. **Följaktligen [...]** är det viktigt att dessa investeringsbeslut är framtidssäkrade. Därför bör riktmärken införas för att uppmuntra industrin att övergå till produktionsprocesser som bygger på förnybara källor, som inte bara använder förnybar energi som drivmedel, utan också använder förnybara råvaror såsom förnybart väte. **Medlemsstaterna bör som en prioritet främja elektrifiering när så är möjligt, till exempel för lågtemperaturvärme inom industrin.** Dessutom **krävs** en gemensam metod för produkter som är märkta som framställda helt eller delvis med hjälp av förnybar energi eller med förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung som råvara [...], med beaktande av unionens befintliga metoder för produktmärkning och initiativ för hållbara produkter. Med hjälp av denna kan bedrägliga metoder undvikas och konsumenternas förtroende ökas. Med tanke på att konsumenterna föredrar produkter som bidrar till miljö- och klimatförändringsmålen skulle den stimulera efterfrågan på dessa produkter på marknaden.

- (22) Förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung kan användas för energiändamål, men också för andra ändamål än energi, såsom råmaterial inom [...] **branscher som stålindustrin eller den kemiska industrin**. Användningen av förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung för båda ändamålen utnyttjar deras fulla potential att ersätta fossila bränslen som råmaterial och minskar utsläppen av växthusgaser inom industrin, och sådan användning bör därför ingå i ett mål för användningen av förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung. **Förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung baserade på förnybart väte kommer att bidra till att minska utsläppen av växthusgaser i unionen endast om man undviker att skapa incitament för produktion av mer fossil el, vilket skulle leda till ökade utsläpp. De villkor som är knutna till produktionen av förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung bör inte negativt påverka [...] eller sakta ner en grön och hållbar industriell omställning, under förutsättning att den berörda medlemsstatens totala växthusgasutsläpp inte ökar.** Nationella åtgärder för att främja användningen av förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung inom industrin bör inte leda till ökade nettoföroreningar till följd av ökad efterfrågan på elproduktion som tillgodoses av de mest förorenande fossila bränslena, såsom kol, diesel, brunkol, **olja**, torv och oljeskiffer.

- (23) Att öka **ambitionsnivån** [...] inom värme- och kylsektorn är avgörande för att uppnå det övergripande målet för förnybar energi, med tanke på att uppvärmning och kylning utgör ungefär hälften av unionens energiförbrukning och omfattar ett brett spektrum av slutliga användningsområden och teknik inom byggnader, industri samt fjärrvärme och fjärrkyla. För att påskynda ökningen av förnybar energi inom [...] **värme- och kylsektorn** bör en årlig ökning **med minst ett visst antal** [...] procentenheter på medlemsstatsnivå göras bindande som ett minimum för alla medlemsstater. **Den minsta bindande årliga ökning med 0,8 procentenheter mellan 2021 och 2025 och med 1,1 procentenheter mellan 2026 och 2030 inom värme- och kylsektorn som gäller för alla medlemsstater bör kompletteras med ytterligare vägledande ökningar eller tilläggssatser som beräknas specifikt för varje medlemsstat i linje med den ambition som krävs i denna sektor i enlighet med vad som fastställs i den europeiska gröna given. Dessa medlemsstaters specifika ytterligare vägledande ökningar eller tillägg syftar till att omfördela de ytterligare insatser som krävs för att uppnå den eftersträvade nivån av förnybara energikällor 2030 mellan medlemsstaterna baserat på BNP och kostnadseffektivitet samt för att vägleda medlemsstaterna om vad som vore en tillräcklig nivå för utbyggnad av förnybar energi i denna sektor i fall ytterligare förnybar energi inte byggs ut i andra sektorer. En längre förteckning över olika åtgärder bör också ingå i direktiv (EU) 2018/2001 för att underlätta en ökning av andelen förnybar energi inom uppvärmning och kylning. Medlemsstaterna får genomföra en eller flera åtgärder som är upptagna på förteckningen.** [...] Medlemsstater som inom värme- och kylsektorn redan har andelar av förnybar energi som överstiger 50 % **bör kunna fortsätta** [...] att tillämpa endast hälften av den bindande årliga ökningen **och hälften av de ytterligare vägledande ökningarna eller tilläggen.** Medlemsstater med **en andel förnybar energi på 60 %** eller [...] **högre** får räkna eventuella sådana andelar som **redan** fullgörande av **både den bindande** [...] genomsnittliga årliga ökningen **och de vägledande ytterligare ökningarna eller tilläggssatserna** i enlighet med artikel 23.2 b och 23.2 c. [...]

- (24) För att säkerställa att den större betydelsen av fjärrvärme och fjärrkyla går hand i hand med bättre information till konsumenterna är det lämpligt att förtydliga och skärpa kraven på offentliggörande av information om dessa systems [...] andel **förnybar energi** och [...] energieffektivitet.
- (25) Moderna effektiva fjärrvärme- och fjärrkylsystem som bygger på förnybar energi har visat sin potential att tillhandahålla kostnadseffektiva lösningar för integrering av förnybar energi, ökad energieffektivitet och integrering av energisystem, **samtidigt som** [...] den övergripande minskningen av koldioxidutsläpp i värme- och kylsektorn underlättas. För att säkerställa att denna potential utnyttjas bör den årliga ökningen av förnybar energi och/eller spillvärme **och spillkyla** inom fjärrvärme och fjärrkyla höjas från 1 procentenhet till 2,1 procentenheter utan att ändra **denna öknings** [...] preliminära karaktär, som återspeglar den ojämna utvecklingen av denna typ av nät inom unionen.
- (26) För att återspegla den ökade betydelsen av fjärrvärme och fjärrkyla och behovet av att styra utvecklingen av dessa nät i riktning mot en integrering av mer förnybar energi är det lämpligt att fastställa krav för att säkerställa att tredjepartsleverantörer av förnybar energi och spillvärme och spillkyla ansluts till fjärrvärme- eller fjärrkylsystem över 25 MW.

- (26a) Fjärrvärme- och fjärrkylsystem bidrar i allt högre grad till balanseringen av elnätet genom att skapa ytterligare efterfrågan av intermittent förnybar el, såsom från vind och sol, när det finns gott om sådan förnybar el, den är billig och produktionen annars skulle ha begränsats, genom användning av stora elektriska värmepumpar, särskilt när dessa värmepumpar är kopplade till värmelagring med stor kapacitet. Fördelen med värmepumpar är tvåfaldig eftersom de väsentligen ökar energieffektiviteten, vilket leder till en avsevärd besparing av energi och kostnader för konsumenterna, och integreringen av förnybara energikällor eftersom de möjliggör en ökad användning av geotermisk energi och omgivningsenergi. I syfte att ge ytterligare incitament för utbyggnad av värmepumpar, framför allt stora värmepumpar i fjärrvärme- och fjärrkylsystem är det lämpligt att låta medlemsstaterna ta med den förnybara el som driver dessa värmepumpar i den bindande och vägledande årliga ökningen av förnybar energi inom värme och kyla och fjärrvärme och fjärrkyla.
- (27) Spillvärme och spillkyla underutnyttjas trots att de är allmänt tillgängliga, vilket leder till slöseri med resurser, lägre energieffektivitet i de nationella energisystemen och högre energianvändning än nödvändigt i unionen. Krav på närmare samordning mellan systemansvariga för fjärrvärme och fjärrkyla, industri- och tjänstesektorn och lokala myndigheter skulle kunna underlätta den dialog och det samarbete som krävs för att utnyttja kostnadseffektivitetspotentialen hos spillvärme och spillkyla genom fjärrvärme- och fjärrkylsystem.

(27a) Det är lämpligt att tillåta att spillvärme och spillkyla uppfyller en del av målet för förnybara energikällor i byggnader och industrin förutsatt att spillvärme och spillkyla levereras till byggnader och industrin från effektiva fjärrvärme- och fjärrkylsystem. Möjligheten att låta spillvärme och spillkyla uppfylla en viss procentandel av det vägledande målet för förnybar energi i EU:s byggnadsbestånd och av målet för den årliga genomsnittliga ökningen av förnybara energikällor för industrin innebär att man kan utnyttja synergieffekter mellan förnybar energi och spillvärme och spillkyla i fjärrvärme- och fjärrkylnät genom att den ekonomiska grunden förbättras för investering i modernisering och utveckling av dessa nät. Följaktligen är inbegripande av spillvärme i riktmärket för förnybar energi inom industrin endast godtagbart för spillvärme eller spillkyla som levereras via en fjärrvärme- och fjärrkylsaktör från en annan industrianläggning eller industribyggnad, varvid det säkerställs att en sådan aktör har värme- eller kylförsörjning som sin huvudsakliga verksamhet och den spillvärme som inbegrips tydligt skiljs åt från inre spillvärme som tas till vara inom samma eller relaterade företag eller byggnader. Vad gäller industrin kan endast spillvärme som säljs till ett industriföretag som kund till, och importerat från, en fjärrvärmeleverantör inbegripas i målet för industrin.

(28) För att säkerställa att fjärrvärme och fjärrkyla deltar fullt ut i integreringen av energisektorn är det nödvändigt att utvidga samarbetet med systemansvariga för eldistributionssystem till systemansvariga för överföringssystem och att bredda samarbetet till planering av nätinvesteringar och till marknaderna för att bättre utnyttja potentialen hos fjärrvärme och fjärrkyla för att tillhandahålla flexibilitetstjänster på elmarknaderna. Ytterligare samarbete med gasnätoperatörer, inbegripet vätgasnät och andra energinät, bör också göras möjligt för att säkerställa en bredare integration av energibärare och att de används så kostnadseffektivt som möjligt.

(29) Användningen av förnybara bränslen och förnybar el inom transportsektorn kan bidra till minskade koldioxidutsläpp i unionens transportsektor på ett kostnadseffektivt sätt och förbättra bland annat energidiversifieringen inom denna sektor och samtidigt främja innovation, tillväxt och sysselsättning i unionens ekonomi och minska beroendet av energiimport. För att uppnå det höjda mål för minskade växthusgasutsläpp som fastställts av unionen bör andelen förnybar energi som levereras till alla transportsätt i unionen höjas. Att uttrycka målet för transportsektorn som ett mål för minskning av växthusgasintensiteten skulle stimulera till en ökad användning i transportsektorn av de bränslen som är mest kostnadseffektiva och har högst prestanda när det gäller minskade växthusgasutsläpp. Dessutom skulle ett mål för minskning av växthusgasintensiteten stimulera till innovation och fastställa ett tydligt riktmärke för jämförelse mellan olika bränsletyper och förnybar el beroende på deras växthusgasintensitet. **Vidare [...]** skulle en höjning av det energibaserade målet för avancerade biodrivmedel och biogas och införande av ett mål för förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung säkerställa en ökad användning av förnybara bränslen med minsta miljöpåverkan inom transportsätt som är svåra att elektrifiera. Uppnåendet av dessa mål bör säkerställas genom skyldigheter för bränsleleverantörer samt genom andra åtgärder som ingår i [förordning (EU) 2021/XXX om användning av förnybara och koldioxidsnåla bränslen för sjötransport – FuelEU Maritime och förordning (EU) 2021/XXX om säkerställande av lika villkor för hållbar lufttransport]. Särskilda skyldigheter för leverantörer av flygbränsle bör fastställas endast i enlighet med [förordning (EU) 2021/XXX om säkerställande av lika villkor för hållbar lufttransport].

(29a) [...] För att uppmuntra användningen av utbudet av förnybara drivmedel i sektorn för internationell sjöbunkring, där det är svårt att fasa ut fossila drivmedel, bör förnybara drivmedel som levereras för internationell sjöbunkring inkluderas i den slutliga användningen av energi från förnybara energikällor inom transportsektorn, och följaktligen bör drivmedel som levereras för internationell sjöbunkring inkluderas i den slutliga användningen av energikällor inom transportsektorn. Vissa medlemsstater har dock en stor andel sjöfart i sin slutliga energianvändning (brutto). Med tanke på de nuvarande tekniska och rättsliga begränsningar som förhindrar kommersiell användning av biodrivmedel inom sjöfarten är det därför lämpligt att erbjuda medlemsstaterna ett partiellt undantag vid beräkningen av den mängd energi som levereras för sjötransporter, så att de vid beräkningen av de specifika transportmålen kan sätta ett tak på 15 % av sin slutliga energianvändning (brutto) av energi inom sjötransportsektorn. För medlemsstater där den slutliga energianvändningen (brutto) inom sjötransportsektorn är oproportionerligt hög, dvs. mer än en tredjedel av användningen vid väg- och järnvägstransporter, bör taket vara 5 %. Med tanke på den internationella sjöbunkringens särdrag bör dock den mängd energi som används vid internationell sjöbunkring, i syfte att mäta den totala andelen förnybar energi i enlighet med gängse praxis i Eurostats eller Internationella energioorganets energibalans, inte inkluderas i en medlemsstats slutliga energianvändning (brutto).

- (30) Elektromobilitet kommer att spela en viktig roll för minskade koldioxidutsläpp i transportsektorn. För att främja den fortsatta utvecklingen av elektromobilitet bör medlemsstaterna inrätta en kreditmekanism som gör det möjligt för operatörer av laddningspunkter som är tillgängliga för allmänheten att genom att tillhandahålla förnybar el bidra till fullgörandet av den skyldighet som medlemsstaterna har infört för bränsleleverantörer. Samtidigt som el inom transportsektorn stöds genom en sådan mekanism är det viktigt att medlemsstaterna fortsätter att hålla en hög ambitionsnivå för utfasningen av fossila bränslen i sin mix av flytande bränslen inom transportsektorn.
- (31) Unionens politik för förnybar energi syftar till att bidra till uppnåendet av Europeiska unionens mål för begränsning av klimatförändringar med avseende på att minska utsläppen av växthusgaser. För att uppnå detta mål är det viktigt att även bidra till bredare miljömål, särskilt förebyggande av förlust av biologisk mångfald, där det finns en negativ inverkan från den indirekta ändring av markanvändning som hänger samman med produktionen av vissa biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen. Att bidra till dessa klimat- och miljömål utgör en viktig och långvarig generationsöverskridande angelägenhet för unionens medborgare och unionslagstiftaren. Följaktligen bör förändringarna i det sätt på vilket målet för transportsektorn beräknas inte påverka de gränser som fastställts för hur man ska redovisa vissa bränslen som framställs av livsmedels- och fodergrödor å ena sidan och bränslen med hög risk för indirekt ändring av markanvändning å andra sidan. För att inte skapa incitament att använda biodrivmedel och biogas som produceras från livsmedels- och fodergrödor inom transportsektorn bör dessutom medlemsstaterna även i fortsättningen kunna välja om dessa ska räknas med i målet för transportsektorn eller inte. Om de inte räknar med dem får de sänka målet för minskning av växthusgasintensiteten i enlighet med detta, förutsatt att biodrivmedel baserade på livsmedels- och fodergrödor minskar växthusgasutsläppen med 50 %, vilket motsvarar de typiska värden som anges i en bilaga till detta ändringsdirektiv för minskningen av växthusgasutsläpp från de mest relevanta produktionskedjorna för biodrivmedel baserade på livsmedels- och fodergrödor samt den minimitröskel för minskningar av växthusgasutsläpp som gäller för de flesta anläggningar som producerar sådana biodrivmedel.

- (32) Att uttrycka målet för transportsektorn som ett mål för minskning av växthusgasintensiteten gör det onödigt att använda multiplikatorer för att främja vissa förnybara energikällor. Anledningen till detta är att olika förnybara energikällor minskar utsläppen av växthusgaser i olika mängd och därför bidrar till ett mål på olika sätt. Förnybar el bör anses **ge nollutsläpp av växthusgaser**, vilket innebär att den minskar utsläppen **av växthusgaser** med 100 % jämfört med el som produceras från fossila bränslen. Detta kommer att skapa incitament för användning av förnybar el, eftersom det är osannolikt att så stora minskningar **av växthusgasutsläpp** skulle kunna uppnås med förnybara bränslen och återvunna kolbaserade bränslen. Elektrifiering som bygger på förnybara energikällor skulle därför bli det effektivaste sättet att minska koldioxidutsläppen från vägtransporter. För att dessutom främja användningen av avancerade biodrivmedel och biogas och förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung inom **luft- och sjötransporter**, som är svåra att elektrifiera, är det lämpligt att behålla multiplikatorn för de bränslen som levereras inom dessa transportsätt när de räknas med i de specifika målen för dessa bränslen.
- (33) Direkt elektrifiering av slutanvändarsektorerna, inklusive transportsektorn, bidrar till effektiviteten och underlättar övergången till ett energisystem som bygger på förnybar energi. Den är således i sig ett effektivt sätt att minska utsläppen av växthusgaser. Det är därför inte nödvändigt att skapa en ram för additionalitet som specifikt ska tillämpas på förnybar el som levereras till elfordon inom transport**sektorn**.
- (34) Eftersom förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung ska räknas som förnybar energi oavsett i vilken sektor de förbrukas, bör reglerna för att fastställa deras förnybara karaktär när de produceras från el, vilka endast var tillämpliga på dessa drivmedel när de förbrukades inom transportsektorn, utvidgas till att omfatta alla förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung, oavsett [...] **i vilken** sektor de förbrukas.
- (35) För att säkerställa högre miljöeffektivitet i unionens hållbarhetskriterier och kriterier för minskade växthusgasutsläpp för fasta biomassabränslen i anläggningar som producerar värme, el och kyla bör minimitröskeln för att tillämpa dessa kriterier sänkas från nuvarande 20 MW till **10 [...]** MW.

- (36) Direktiv (EU) 2018/2001 stärkte ramen för hållbar bioenergi och minskade växthusgasutsläpp genom att fastställa kriterier för alla slutanvändarsektorer. I direktivet fastställdes särskilda regler för biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som produceras från skogsbiomassa, vilket kräver hållbar skördeverksamhet [...]. För att uppnå ett ökat skydd av kolrika livsmiljöer med särskilt stor biologisk mångfald, såsom urskogar, skogar med stor biologisk mångfald, gräsmarker och torvmarker, bör undantag och begränsningar införas för anskaffning av skogsbiomassa från dessa områden **inom ramen för den riskbaserade metoden**, [...] **med inspiration från** strategin för biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som produceras från agrobiomassa. Dessutom bör kriterierna för minskade växthusgasutsläpp även gälla för befintliga biomassabaserade anläggningar, för att säkerställa att produktionen av bioenergi i alla sådana anläggningar leder till minskade växthusgasutsläpp jämfört med energi som produceras från fossila bränslen.
- (36a) **Unionen är fast besluten att förbättra den miljömässiga, ekonomiska och sociala hållbarheten i produktionen av biomassabränsle. Detta direktiv kompletterar andra unionsrättsakter, såsom [lagstiftningsinitiativet] om hållbar företagsstyrning, som fastställer krav på tillbörlig aktsamhet i värdekedjan med avseende på negativa effekter för de mänskliga rättigheterna eller miljön.**
- (36b) **Begreppet ”skogar och annan trädbevuxen mark med stor biologisk mångfald som är rik på arter och inte skadad” bör säkerställa ett tillräckligt skydd av dessa områden utan att skapa ett allmänt hinder mot användning av skogsbiomassa för produktion av biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen. Vid tillämpningen av detta begrepp på skogsbiomassa, och uteslutande skogsbiomassa, kommer därför endast skogar och trädbevuxen mark som de behöriga myndigheterna, vetenskapligt eller administrativt, har konstaterat ha mycket stor biologisk mångfald att omfattas av undantag och begränsningar för produktion av skogsbiomassa.**

(36c) Hållbarhetskriterierna avseende skörd av skogsbiomassa bör specificeras ytterligare, i linje med principerna för hållbart skogsbruk. Dessa specifikationer syftar till att stärka och förtydliga den riskbaserade metoden för skogsbiomassa, samtidigt som medlemsstaterna får proportionerliga bestämmelser som möjliggör riktade anpassningar för metoder som kan vara lokalt lämpliga.

(37) För att minska den administrativa bördan för producenter av förnybara bränslen och återvinna kolbaserade bränslen och för medlemsstater där kommissionen genom en genomförandeakt har erkänt att frivilliga eller nationella system ger belägg för eller tillhandahåller korrekta uppgifter om efterlevnad [...] av hållbarhetskriterierna och kriterierna för minskade växthusgasutsläpp samt andra krav som fastställs i detta **ändrings**direktiv, bör medlemsstaterna godta resultaten av certifieringar utfärdade av system som omfattas av kommissionens erkännande. För att minska bördan för små anläggningar bör medlemsstaterna **få** [...] inrätta en förenklad **frivillig** kontrollmekanism för anläggningar **med en sammanlagd tillförd effekt** på mellan **10** [...] och **20** [...] MW.

- (38) Under de senaste åren har det förekommit många fall av bedrägeri eller misstanke om bedrägeri med biobränslen i Europa. För att minska riskerna och bättre förebygga bedrägerier har direktiv (EU) 2018/2001 utgjort ett värdefullt tillskott när det gäller öppenhet, spårbarhet och tillsyn. Den unionsdatabas som ska inrättas av kommissionen syftar till att göra det möjligt att spåra flytande och gasformiga förnybara bränslen och återvunna kolbaserade bränslen. Dess räckvidd bör utvidgas från transportsektorn till att omfatta alla andra slutanvändarsektorer där sådana bränslen förbrukas. Detta bör på ett avgörande sätt bidra till en omfattande övervakning av produktionen och konsumtionen av dessa bränslen och samtidigt minska riskerna för dubbelräkning eller oriktigheter längs de leveranskedjor som omfattas av unionsdatabasen. För att undvika risken för dubbla anspråk på samma förnybara gas bör dessutom en ursprungsgaranti som utfärdats för varje leverans av förnybar gas som registrerats i databasen annulleras. Kommissionen och medlemsstaterna bör sträva efter att arbeta med sammanlänkningen mellan databaserna innan unionsdatabasen tas i drift, för att säkerställa databasernas dubbelriktning och möjliggöra en smidig övergång. Som ett komplement till denna förstärkning av öppenheten och spårbarheten för enskilda leveranser av råvaror och bränslen i leveranskedjan, innebar den nyligen antagna genomförandeakten om hållbarhetscertifiering¹⁸ en skärpning av revisionskraven för certifieringsorganen och en utökning av befogenheterna för offentlig tillsyn, inbegripet en möjlighet för behöriga nationella myndigheter att få tillgång till ekonomiska aktörers handlingar och lokaler vid sina kontroller. Därigenom har integriteten i ramen för kontroll i direktiv (EU) 2018/2001 stärkts avsevärt genom att certifieringsorganens och unionsdatabasens granskning har kompletterats med kontroll- och tillsynskapacitet vid medlemsstaternas behöriga myndigheter. Det rekommenderas starkt att båda möjligheterna till offentlig tillsyn utnyttjas.

¹⁸ Kommissionens genomförandeförordning (EU) .../... om regler för att verifiera hållbarhet och kriterier för minskade växthusgasutsläpp och kriterier för låg risk för indirekt ändring av markanvändning.

(38a) Detta ändringsdirektiv grundar sig på artikel 194.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), som utgör den rättsliga grunden för förslag till åtgärder för utveckling av nya och förnybara energikällor, ett av målen för unionens energipolitik, som anges i artikel 194.1 c i EUF-fördraget. Direktiv (EU) 2018/2001, som ändras genom detta ändringsdirektiv, antogs också på grundval av artikel 194.2 i EUF-fördraget. Artikel 114 i EUF-fördraget, den rättsliga grunden för den inre marknaden, läggs till för att ändra Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG om bränslekvalitet¹⁹, som grundar sig på den bestämmelsen.

- (39) I förordning (EU) 2018/1999 (styrningsförordningen) hänvisas på flera ställen till det bindande målet på unionsnivå om minst 32 % för andelen förnybar energi som används i unionen 2030. Eftersom detta mål måste höjas för att effektivt bidra till ambitionen att minska utsläppen av växthusgaser med 55 % fram till 2030, bör dessa hänvisningar ändras. Eventuella ytterligare planerings- och rapporteringskrav kommer inte att skapa något nytt planerings- och rapporteringssystem, utan bör omfattas av den befintliga ramen för planering och rapportering i enlighet med förordning (EU) 2018/1999.
- (40) Tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG²⁰ bör ändras för att undvika en överlappning när det gäller regleringsmässiga krav i fråga om målen för minskade koldioxidutsläpp från transportsektorn och för anpassning till direktiv (EU) 2018/2001.

¹⁹ **Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG av den 13 oktober 1998 om kvaliteten på bensen och dieselbränslen och om ändring av rådets direktiv 93/12/EEG (EGT L 350, 28.12.1998, s. 58).**

²⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG av den 13 oktober 1998 om kvaliteten på bensen och dieselbränslen och om ändring av rådets direktiv 93/12/EEG (EGT L 350, 28.12.1998, s. 58).

- (41) Definitionerna i direktiv 98/70/EG bör ändras för att anpassa dem till direktiv (EU) 2018/2001 och därigenom undvika att olika definitioner tillämpas i dessa två rättsakter.
- (42) Skyldigheterna avseende minskning av växthusgasutsläpp och användning av biodrivmedel i direktiv 98/70/EG bör utgå för att rationalisera och undvika överlappande lagstiftning när det gäller de skärpta krav på minskade koldioxidutsläpp från transportsektorn som föreskrivs i direktiv (EU) 2018/2001.
- (43) De skyldigheter avseende övervakningen av och rapporteringen om minskningar av växthusgasutsläpp som fastställs i direktiv 98/70/EG bör utgå för att undvika att rapporteringsskyldigheterna regleras två gånger.
- (44) Rådets direktiv (EU) 2015/652, som innehåller närmare bestämmelser för ett enhetligt genomförande av artikel 7a i direktiv 98/70/EG, bör upphävas, eftersom det blir obsolet genom att artikel 7a i direktiv 98/70/EG upphävs genom det här direktivet.
- (45) När det gäller biobaserade komponenter i dieselbränsle begränsar hänvisningen i direktiv 98/70/EG till dieselbränsle B7, dvs. dieselbränsle med en halt av upp till 7 % fettsyrametylestrar (FAME), tillgängliga alternativ för att uppnå högre mål för inblandning av biodrivmedel enligt direktiv (EU) 2018/2001. Detta beror på att nästan hela unionens försörjning av dieselbränsle redan är av kategori B7. Den maximala andelen biobaserade komponenter bör därför ökas från 7 % till 10 %. För att upprätthålla marknadstillväxten för B10, dvs. dieselbränsle som innehåller upp till 10 % fettsyrametylestrar (FAME), krävs en unionstäckande B7-skyddsnivå på 7 % FAME i dieselbränsle på grund av den betydande andel icke B10-kompatibla fordon som förväntas finnas i fordonsparken senast 2030. Detta bör återspeglas i artikel 4.1 andra stycket i direktiv 98/70/EG i dess ändrade lydelse enligt denna akt.

- (46) Övergångsbestämmelserna bör möjliggöra en fortsatt datainsamling under ordnade former och ett uppfyllande av rapporteringsskyldigheterna med avseende på de artiklar i direktiv 98/70/EG som utgår genom det här direktivet.
- (47) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument av den 28 september 2011²¹, har medlemsstaterna åtagit sig att, när det är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. När det gäller detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är motiverat, särskilt till följd av domstolens dom i målet kommissionen mot Belgien²² (mål C-543/17).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv (EU) 2018/2001

Direktiv (EU) 2018/2001 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2 ska andra stycket ändras på följande sätt:

(a) **Led 4 ska ersättas med följande:**

”slutlig energianvändning (brutto): energiprodukter som för energiändamål levereras till industrin, transportsektorn, hushållen, servicesektorn, inklusive offentliga tjänster, jordbruket, skogsbruket och fiskerinäringen, användning av el och värme inom energisektorn i samband med el och värme [...], samt förluster av el och värme vid distribution och överföring.”.

²¹ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

²² Domstolens dom av den 8 juli 2019, kommissionen/Belgien, C-543/17, ECLI: EU: C:2019:573.

(a) Led 36 ska ersättas med följande:

”36. *förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung*: flytande och gasformiga bränslen vilkas energiinnehåll hämtas från andra förnybara energikällor än biomassa.”.

b) Led 47 ska ersättas med följande:

”47. *normalvärde*: ett värde som härleds från ett typiskt värde med tillämpning av på förhand fastställda faktorer, vilket på de villkor som fastställs i detta direktiv får användas i stället för ett faktiskt värde.”.

c) Följande led ska läggas till:

”1a. *rundvirke av hög kvalitet*: rundvirke som avverkats eller på annat sätt skördats och avlägsnats och vars egenskaper, såsom art, dimensioner, rakhet och märengens densitet, gör det lämpligt för industriell användning, såsom definieras och vederbörligen motiveras av medlemsstaterna enligt de relevanta skogliga förutsättningarna. Detta omfattar inte förkommersiell gallring eller träd som utvinns ur skogar som drabbats av bränder, skadegörare, sjukdomar eller skador på grund av abiotiska faktorer.

14a. *elområde*: ett elområde enligt definitionen i artikel 2.65 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/943²³.

14b. *smart mätarsystem*: ett smart mätarsystem enligt definitionen i artikel 2.23 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/944²⁴.

14c. *laddningspunkt*: en laddningspunkt enligt definitionen i [...] artikel 2.33 i direktiv (EU) 2019/944.

²³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/943 av den 5 juni 2019 om den inre marknaden för el (EUT L 158, 14.6.2019, s. 54).

²⁴ Europaparlamentets och rådets [...] direktiv (EU) 2019/944 av den 5 juni 2019 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om ändring av direktiv 2012/27/EU (EUT L 158, 14.6.2019, s. 125).

14d. *marknadsaktör*: en marknadsaktör enligt definitionen i [...] artikel 2.25 i förordning (EU) 2019/943.

14e. *elmarknad*: en elmarknad enligt definitionen i artikel 2.9 i direktiv (EU) 2019/944.

14f. *batteri för hemmabruk*: ett fristående uppladdningsbart batteri med en nominell kapacitet på mer än 2 kW som är lämpligt att installera och använda i en bostadsmiljö.

14g. *elfordonsbatteri*: ett elfordonsbatteri enligt definitionen i artikel 2.12 i [förslag till förordning om batterier och förbrukade batterier, om upphävande av direktiv 2006/66/EG och om ändring av förordning (EU) nr 2019/1020²⁵].

14h. *industribatteri*: ett industribatteri enligt definitionen i artikel 2.11 i [förslag till förordning om batterier och förbrukade batterier, om upphävande av direktiv 2006/66/EG och om ändring av förordning (EU) 2019/1020].

14i. *hälsotillstånd*: hälsotillstånd enligt definitionen i artikel 2.25 i [förslag till förordning om batterier och förbrukade batterier, om upphävande av direktiv 2006/66/EG och om ändring av förordning (EU) 2019/1020²⁶].

14j. *laddningsstatus*: laddningsstatus enligt definitionen i artikel 2.24 i [förslag till förordning om batterier och förbrukade batterier, om upphävande av direktiv 2006/66/EG och om ändring av förordning (EU) 2019/1020].

14k. *effektbörvärde*: den **dynamiska** information som finns i batteriets styrsystem och som anger vilka effektinställningar batteriet **optimalt bör** [...] ha under en uppladdning eller [...]urladdning för att dess hälsotillstånd och operativa användning ska optimeras.

²⁵ COM(2020) 798 final.

²⁶ Förslag till [...] **Europaparlamentets och rådets** förordning om batterier och förbrukade batterier, om upphävande av direktiv 2006/66/EG och om ändring av förordning (EU) 2019/1020 (xxxx).

14l. *smart laddning*: en laddningsfunktion där intensiteten på den elektricitet som överförs till batteriet justeras **dynamiskt** [...], baserat på information som tas emot genom elektronisk kommunikation.

14m. *tillsynsmyndighet*: en tillsynsmyndighet enligt definitionen i artikel 2.2 i direktiv (EU) 2019/943.

14n. *dubbelriktad laddning*: en smart laddningsfunktion där **den elektriska strömmens** [...]riktning kan vändas, så att **elkraft överförs** [...] från batteriet till den laddningspunkt som batteriet är anslutet till.

14o. *normal laddningspunkt*: en normal laddningspunkt enligt definitionen i artikel 2.31 i [förslag till förordning om utbyggnad av infrastrukturen för alternativa bränslen och om upphävande av direktiv 2014/94/EU].

18a. *industri*: företag och produkter som omfattas av avdelningarna B, C **och** F **samt** **avdelning** J huvudgrupp 63 i den statistiska näringsgrensindelningen (NACE REV.2)²⁷.

18b. *icke-energirelaterat ändamål*: användning av bränslen som råmaterial i en industriprocess i stället för användning av bränslen för energiproduktion.

22a. *förnybara drivmedel*: biodrivmedel, flytande biobränslen, biomassabränslen och förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung.

²⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3037/90 och vissa EG-förordningar om särskilda statistikområden (EUT L 393, 30.12.2006, s. 1).

44a. *skogsplantage*²⁸: planterad skog som brukas intensivt och som vid plantering och mogen skog uppfyller samtliga följande kriterier: en eller två arter, samma åldersklass och regelbundna avstånd. Det omfattar plantage med kort växtföljd för trä, fiber och energi, men inte skog som planterats som skydd eller för återställande av ekosystem, samt skog som anlagts genom plantering eller sådd och som vid mogen skog liknar eller kommer att likna naturligt föryngrad skog.

44b. *planterad skog*: skog som till övervägande del består av träd och anlagts genom plantering och/eller avsiktlig sådd, förutsatt att de planterade eller sådda träden förväntas utgöra mer än femtio procent av timret på rot vid mognad. Det omfattar även skottskog från träd som ursprungligen planterats eller såtts.”.

2. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska gemensamt säkerställa att andelen energi från förnybara energikällor i unionens slutliga energianvändning (brutto) år 2030 är minst 40 %.”.

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att säkerställa att energi från biomassa produceras på ett sätt som minimerar otillbörliga snedvridande effekter på marknaden för biomassaråvaror och skadliga effekter på den biologiska mångfalden. För detta ändamål ska de ta hänsyn till avfallshierarkin enligt artikel 4 i direktiv 2008/98/EG och den kaskadprincip som avses i [...] **fjärde** stycket.

²⁸ **Delegationerna informeras om att FAO:s definitioner används för ”skogsplantage” och ”planterad skog”.**

Som en del av de åtgärder som avses i första stycket ska följande göras:

- a) Medlemsstaterna ska inte bevilja stöd för
 - i) användning av sågtimmer, fanertimmer, stubbar och rötter för att producera energi,
 - ii) produktion av förnybar energi som produceras vid förbränning av avfall, om kraven på separat insamling i direktiv 2008/98/EG inte har uppfyllts, och
 - iii) metoder som inte är förenliga med de [...] **bestämmelser** som avses i [...] **fjärde** stycket.
- b) **Från och med tolv månader efter det att detta ändringsdirektiv träder i kraft** [...], och utan att det påverkar skyldigheterna i första stycket, ska medlemsstaterna inte bevilja **nytt stöd, eller förnya stöd**, för produktion av el från skogsbiomassa i anläggningar som enbart producerar el, såvida inte sådan el [...]

[...] produceras i en region som identifierats i en territoriell plan för en rättvis omställning som godkänts av Europeiska kommissionen, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/... om inrättande av Fonden för en rättvis omställning på grund av dess beroende av fasta fossila bränslen, och uppfyller de relevanta kraven i artikel 29.11 **i detta direktiv**. [...]

[...]

Denna bestämmelse påverkar inte tillämpningen av stöd till anläggningar som enbart producerar el vilka togs i drift före ikraftträdandet av detta direktiv, under förutsättning att dessa anläggningar uppfyller kraven i artikel 29.11 andra stycket och att stödet är särskilt inriktat på [...] utrustningen för infångning och lagring av koldioxid från biomassa.

[...] Från och med ikraftträdandet av detta ändringsdirektiv ska medlemsstaterna vidta åtgärder för att säkerställa tillämpningen av kaskadprincipen för biomassa, särskilt [...] för att minimera användningen av rundvirke av hög kvalitet för energiproduktion, med fokus på stödsystem och med vederbörlig hänsyn till nationella särdrag.

För att säkerställa att träbiomassa används utifrån dess högsta ekonomiska och miljömässiga mervärde i prioriteringsordningen 1) träbaserade produkter, 2) förlängning av deras livslängd, 3) återanvändning, 4) återvinning, 5) bioenergi och 6) bortskaffande, ska stödsystem för bioenergi utformas så att man undviker incitament till ohållbara produktionskedjor för bioenergi och snedvrider konkurrensen med materialsektorerna.

[...] Medlemsstaterna [...] får avvika från kaskadprincipen när[...] den lokala industrin i kvantitativt eller tekniskt hänseende [...] inte kan använda skogsbiomassa utifrån ett högre ekonomiskt och miljömässigt mervärde än energi, för råvaror från [...]
i) nödvändig skogsförvaltningsverksamhet som syftar [...] till att säkerställa förkommersiell gallring eller i överensstämmelse med nationell lagstiftning om förebyggande av okontrollerade skogsbränder i högriskområden, eller
ii) förtida avverkning till följd av dokumenterade naturliga störningar [...], eller
iii) avverkning av vissa skogar vars egenskaper inte är lämpade för lokala bearbetningsanläggningar. [...]

Medlemsstaterna ska högst en gång om året till kommissionen lämna en sammanfattning av undantag från tillämpningen av den kaskadprincip som avses i första stycket, tillsammans med motiveringarna för sådana [...] undantag och en angivelse av det geografiska område där [...] de är tillämpliga[...]. Kommissionen ska offentliggöra de meddelanden som mottagits och får utfärda ett offentligt yttrande om något av dessa.

Senast [...] **2027** ska kommissionen lägga fram en rapport om effekterna av medlemsstaternas stödsystem för biomassa, inbegripet om den biologiska mångfalden och eventuella snedvridningar av marknaden, och [...] bedöma möjligheten till ytterligare begränsningar när det gäller stödsystem för skogsbiomassa.”.

c) Följande punkt ska införas som punkt 4a:

”4a. Medlemsstaterna ska inrätta en ram, som kan inbegripa stödsystem och **åtgärder** som underlättar användningen av avtal om köp av förnybar el, som gör det möjligt att införa förnybar el på en nivå som är förenlig med medlemsstatens nationella bidrag enligt punkt 2 och i en takt som är förenlig med de vägledande utvecklingsbanor som anges i artikel 4 a.2 i förordning (EU) 2018/1999. Den ramen ska särskilt ta itu med de kvarstående hindren, inbegripet rörande tillståndsförfaranden, för en hög andel av försörjning med förnybar el. Vid utformningen av denna ram ska medlemsstaterna beakta den ytterligare förnybara el som krävs för att tillgodose efterfrågan inom transport-, industri-, bygg-, värme- och kylsektorerna och för att producera förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung.”.

3. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska andra stycket ersättas med följande:

”Avseende första stycket a, b eller c ska gas och el från förnybara energikällor bara räknas med i ett av alternativen vid beräkningen av den slutliga energianvändningen (brutto) från förnybara energikällor. Energi som produceras från förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung ska redovisas i den sektor – el, uppvärmning, kylning eller transport – där den förbrukas.

Medlemsstaterna får komma överens om att, via specifika samarbetsavtal, ta med förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung som konsumeras i en medlemsstat i andelen av slutlig energianvändning (brutto) från förnybara energikällor i den medlemsstat där de producerades. För att övervaka att samma förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung inte redovisas i både den medlemsstat där de produceras och i den medlemsstat där de konsumeras och för att registrera den mängd som tas i anspråk, ska kommissionen underrättas om sådana avtal, inbegripet den mängd förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung som ska räknas totalt och för varje medlemsstat och den dag då ett sådant avtal träder i kraft.”.

b) I punkt 2 ska första stycket ersättas med följande:

”Vid tillämpning av punkt 1 första stycket led a ska den slutliga elanvändningen (brutto) från förnybara energikällor beräknas som mängden el producerad i en medlemsstat från förnybara energikällor, inklusive produktionen av el från egenanvändare av förnybar energi och gemenskaper för förnybar energi och el från förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung, med undantag av elproduktion från pumpkraftverk som använder vatten som tidigare pumpats upp och av el som används för att producera förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung.”.

c) I punkt 4 ska led a ersättas med följande:

”a) Den slutliga energianvändningen från förnybara energikällor inom transportsektorn beräknas som summan av alla biodrivmedel, biogas och förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung som används inom transportsektorn. [...] **Detta ska även omfatta förnybara drivmedel som levereras till internationell bunkring**[...]

4. Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas som punkt 1a:

”1a. Senast den 31 december 2025 ska varje medlemsstat **sträva efter att** komma överens om att inrätta minst ett gemensamt projekt med en eller flera andra medlemsstater för produktion av förnybar energi.[...] Kommissionen ska underrättas om ett sådant avtal, inklusive den dag då projektet förväntas börja löpa. De projekt som finansieras med nationella bidrag inom ramen för unionens finansieringsmekanism för förnybar energi inrättad genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1294²⁹ ska anses uppfylla denna skyldighet för de medlemsstater som deltar.”.

b) Följande punkt ska införas:

”7a. De medlemsstater som gränsar till ett havsområde ska **komma överens om att** samarbeta **om mål för** [...] havsbaserad förnybar energi**produktion som ska byggas ut inom varje** [...] havsområde senast 2050, med mellanliggande steg 2030 och 2040,**i enlighet med** **[reviderad förordning (EU) nr 347/2013]** [...]. De ska beakta särdragen och utvecklingen i varje region, potentialen för havsbaserad förnybar energi i havsområdet och vikten av att säkerställa den tillhörande planeringen för integrerade nät. Medlemsstaterna ska anmäla [...] **dess mål** i de uppdaterade integrerade nationella energi- och klimatplaner som överlämnas i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) 2018/1999.”.

²⁹ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1294 av den 15 september 2020 om unionens finansieringsmekanism för förnybar energi (EUT L 303, 17.9.2020, s. 1).

5. Artikel 15 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna ska exakt definiera tekniska specifikationer som ska uppfyllas av utrustning och system för energi från förnybara energikällor för att de ska omfattas av stödsystemen. Om det finns harmoniserade eller europeiska standarder, till exempel tekniska referenssystem fastställda av europeiska standardiseringsorgan, ska de tekniska specifikationerna utformas enligt de standarderna. Företräde ska ges åt harmoniserade standarder till vilka hänvisningar har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning till stöd för europeisk lagstiftning, och om sådana saknas, ska andra harmoniserade standarder och europeiska standarder användas, i den ordningen. De tekniska specifikationerna ska inte föreskriva var utrustningen och systemen ska certifieras och ska inte utgöra ett hinder för den inre marknadens funktion.”.

b) Punkterna 4, 5, 6 och 7 ska utgå.[...]

c) Punkt 8 ska ersättas med följande:

”**8a.** Medlemsstaterna ska bedöma de rättsliga och administrativa hindren för långsiktiga avtal om köp av förnybar el och ska undanröja oberättigade hinder för och främja användning av sådana avtal, bland annat genom att undersöka hur de ekonomiska riskerna förknippade med dem kan minskas, särskilt genom användning av kreditgarantier. Medlemsstaterna ska säkerställa att dessa avtal inte är föremål för oproportionella eller diskriminerande förfaranden eller avgifter, och att eventuella tillhörande ursprungsgarantier kan överföras till köparen av den förnybara energin enligt avtalet om köp av förnybar el.

Medlemsstaterna ska beskriva sina åtgärder och styrmedel för att främja användningen av avtal om köp av förnybar el i sina integrerade nationella energi- och klimatplaner som avses i artiklarna 3 och 14 i förordning (EU) 2018/1999 och i lägesrapporterna som överlämnas i enlighet med artikel 17 i den förordningen. De ska också i dessa rapporter ange den [...] förnybara elproduktion som stöds av avtal om köp av förnybar el.

Efter medlemsstaternas bedömning enligt första stycket ska kommissionen analysera hindren för långsiktiga elköpsavtal och i synnerhet för införandet av gränsöverskridande avtal om köp av förnybar el och utfärda riktlinjer om avlägsnande av dessa hinder.”.

[...]

- 8b. [...] Vid tillämpningen av [...] artiklarna 6.4 och 16.1 c i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, [...] artikel 9.1 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar samt artikel 4.7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område , ska medlemsstaterna, vid avvägning av rättsliga intressen i enskilda fall, säkerställa att [...] planering, konstruktion och drift av anläggningar för produktion av energi från förnybara energikällor, deras anslutning till elnätet och det relaterade elnätet i sig samt lagringstillgångar [...] antas ske till gagn för folkhälsan och den allmänna säkerheten och genomföras av tvingande hänsyn till allmänintresset under planeringsprocessen och tillståndsförfarandet. Medlemsstaterna får begränsa tillämpningen av dessa bestämmelser till att endast omfatta vissa delar av sina territorier och till vissa typer av teknik eller projekt med vissa tekniska egenskaper, i enlighet med prioriteringarna i deras integrerade nationella energi- och klimatplaner.

I syfte att bidra till uppnåendet av klimatneutralitet, ska medlemsstaterna säkerställa att, i vart fall med avseende på projekt som erkänns ha ett allmänintresse, under planeringsprocessen och tillståndsförfarandet, vid avvägningen av rättsliga intressen i det enskilda fallet, prioritera konstruktion och drift av anläggningar för produktion av energi från förnybara energikällor och utveckling [...] av den relaterade nätinfrastrukturen. När det gäller artskydd ska föregående mening endast tillämpas om och i den mån som lämpliga artskyddsåtgärder vidtas som bidrar till att upprätthålla eller återställa artpopulationernas gynnsamma bevarandestatus och göra tillräckliga ekonomiska resurser samt områden tillgängliga för detta ändamål.

[...]

- 8c. Under planeringsprocessen och tillståndsförfarandet för uppgradering av befintliga anläggningar för förnybar energi ska medlemsstaterna säkerställa att bedömningen av inverkan som följer av sådan uppgradering begränsas till de möjliga konsekvenserna av ändringen eller utbyggnaden jämfört med det ursprungliga projektet [...]. Medlemsstaterna får undanta vattenkraft från denna bestämmelse.

8d. Senast den 15 mars 2025 och därefter vartannat år ska medlemsstaterna som en del av sina integrerade nationella energi- och klimatrappor ter i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) 2018/1999, när de rapporterar om genomförandet av de åtgärder som föreskrivs i artikel 15 för att effektivisera administrativa förfaranden i enlighet med led 5 i artikel 20 b i förordning (EU) 2018/1999, också rapportera om [...] vilken inverkan åtgärderna har på den biologiska mångfalden. Senast den 31 december 2026 ska kommissionen utvärdera de åtgärder medlemsstaterna har vidtagit. Om betydande inverkan på biologisk mångfald konstateras får kommissionen vid behov lägga fram ett förslag om översyn av punkt 8b.

d) Följande punkt ska läggas till som punkt 9:

”9. Senast [...] ett år [...] efter ikraftträdandet av detta ändringsdirektiv ska kommissionen se över och vid behov föreslå ändringar av reglerna avseende administrativa förfaranden i artiklarna 15.1, 15.3, 16 och 17 och deras tillämpning, och får [...] **överväga** att vidta ytterligare åtgärder för att stödja medlemsstaterna i deras genomförande.”.

6. Följande artikel ska införas som artikel **15a**:

Integrering av förnybar energi i byggnader

1. För att främja produktion och användning av förnybar energi i byggsektorn ska varje medlemsstat **definiera** [...] en vägledande [...] **nationell** andel [...] **förnybar energi** i den slutliga energianvändningen i sin byggsektor 2030 som är förenlig med ett vägledande mål på minst [49 [...]]% energi från förnybara energikällor i byggsektorn [...] **för** [...] **nivån** på unionens slutliga **energianvändning i byggnader** 2030. [...]Varje medlemsstat ska inkludera sin **andel** i [...] de [...] integrerade nationella energi- och klimatplaner som [...] **avses i artiklarna 3 och** [...] 14 i förordning (EU) 2018/1999 samt information om hur den planerar att uppnå den [...].

Medlemsstaterna får räkna med spillvärme och spillkyla till det mål som avses i första stycket med upp till 20 %. Om de beslutar att göra det ska målet höjas med hälften av den andel spillvärme och spillkyla som används.

2. Medlemsstaterna ska införa **lämpliga** åtgärder i sina [...] **nationella** regler och **byggnormer** och, i tillämpliga fall, i sina stödsystem, för att öka andelen el och uppvärmning och kylning från förnybara energikällor i byggnadsbeståndet. **Detta kan** [...] inbegripa[...] nationella åtgärder till förmån för avsevärda ökningar av egenanvändningen av förnybar energi, gemenskaper för förnybar energi och lokal energilagring, i kombination med energieffektiviseringar avseende kraftvärme och [...] **betydande renoveringar som ökar antalet nära-nollenergibyggnader och byggnader som överträffar minimikraven avseende energiprestanda i enlighet med artikel 5.1 i direktiv 2010/31/EU** [...]. För att uppnå den vägledande andel förnybar energi som anges i punkt 1 ska medlemsstaterna i sina [...] **nationella** regler och **byggnormer** och, i tillämpliga fall, i sina stödsystem eller på andra sätt som har motsvarande verkan kräva att miniminivåer av energi från förnybara energikällor används i **nya byggnader och i befintliga byggnader som genomgår betydande renoveringar eller där värmesystem förnyas**, i enlighet med bestämmelserna i direktiv 2010/31/EU. Medlemsstaterna ska möjliggöra att dessa miniminivåer uppnås genom, bland annat, ett effektivt system för fjärrvärme och fjärrkyla.

För befintliga byggnader ska det första stycket gälla väpnade styrkor endast i den utsträckning som tillämpningen av det inte strider mot karaktären av och huvudsyftet med de väpnade styrkornas verksamhet, och med undantag för materiel som används endast för militära ändamål.

3. Medlemsstaterna ska se till att offentliga byggnader på nationell, regional och lokal nivå föregår med gott exempel när det gäller andelen förnybar energi som används, i enlighet med bestämmelserna i artikel 9 i direktiv 2010/31/EU och artikel 5 i direktiv 2012/27/EU. Medlemsstaterna får bland annat möjliggöra att denna skyldighet fullgörs genom att föreskriva att taken i offentliga eller blandade privat-offentliga byggnader ska användas av tredje part för anläggningar som producerar energi från förnybara energikällor.

4. För att uppnå den vägledande andel förnybar energi som anges i punkt 1 ska medlemsstaterna främja användningen av system och utrustning för förnybar värme och kyla. För detta ändamål ska medlemsstaterna använda alla lämpliga åtgärder, verktyg och incitament, inbegripet bland annat energietiketter som utarbetats enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1369³⁰, energicertifikat i enlighet med direktiv 2010/31/EU, eller andra lämpliga certifikat eller standarder som tagits fram nationellt eller på unionsnivå, och ska säkerställa att lämplig information och rådgivning ges om förnybara, mycket energieffektiva alternativ såväl som om vilka finansieringsinstrument och stimulansåtgärder som finns tillgängliga för att främja ett ökat utbyte av gamla värmesystem och ökad omställning till lösningar som baseras på förnybar energi.”.

7. I artikel 18 ska punkterna 3 och 4 ersättas med följande:

”3. Medlemsstaterna ska se till att certifieringssystem **eller motsvarande kvalifikationssystem** finns tillgängliga för installatörer och konstruktörer av alla slags värme- och kylsystem med förnybar energi i byggnader, industri och jordbruk, och för installatörer av solcellssystem. Dessa system får i förekommande fall ta hänsyn till befintliga system och strukturer och ska baseras på kriterierna i bilaga IV. Medlemsstaterna ska erkänna den certifiering som andra medlemsstater utfärdat i enlighet med dessa kriterier.

Medlemsstaterna ska **inrätta en ram** som säkerställer[...] att ett tillräckligt antal utbildade och kvalificerade installatörer av värme- och kylsystem med förnybar energi finns tillgängliga för att den relevanta tekniken ska kunna bidra till den ökning av förnybar uppvärmning och nedkylning som krävs för att bidra till den årliga ökningen av andelen förnybar energi inom värme- och kylsektorerna i enlighet med artikel 23.

³⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1369 av den 4 juli 2017 om fastställande av en ram för energimärkning och om upphävande av direktiv 2010/30/EU (EUT L 198, 28.7.2017, s. 1).

För att uppnå ett sådant tillräckligt antal installatörer och konstruktörer ska medlemsstaterna säkerställa att det finns [...] ett tillräckligt utbud av utbildningsprogram som leder till kvalifikationer eller certifiering som omfattar förnybar uppvärmnings- och kylningsteknik, och dess senaste innovativa lösningar. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att främja deltagande i sådana program, särskilt för små och medelstora företag och egenföretagare. Medlemsstaterna får införa frivilliga avtal med relevanta teknikleverantörer och teknikförsäljare för att utbilda ett tillräckligt antal, vilket kan baseras på uppskattningar av försäljningen, installatörer i de senaste innovativa lösningarna och teknikerna på marknaden.

4. Medlemsstaterna ska ge allmänheten tillgång till information om certifieringssystem eller **motsvarande kvalifikationssystem** som avses i punkt 3. Medlemsstaterna ska säkerställa att förteckningen över installatörer som är kvalificerade eller certifierade i enlighet med punkt 3 uppdateras regelbundet och görs tillgänglig för allmänheten.”.

8. Artikel 19 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Första stycket ska ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska därför säkerställa att en ursprungsgaranti utfärdas efter begäran från en producent av energi från förnybara energikällor, **såvida inte medlemsstaterna, med avseende på redovisning av ursprungsgarantiernas marknadsvärde, beslutar att inte utfärda en sådan ursprungsgaranti till en producent som erhåller ekonomiskt stöd från ett stödsystem**. Medlemsstaterna får ombesörja att ursprungsgarantier utfärdas för energi från icke-förnybara energikällor. Utfärdandet av ursprungsgarantier får förutsätta en lägsta kapacitetsgräns. Standardstorleken för en ursprungsgaranti ska vara 1 MWh. Endast en ursprungsgaranti ska utfärdas för varje energienhet som produceras.”.[...].

[...]

ii) [...]

b) [...]

[...]

9. I artikel 20 ska punkt 3 ersättas med följande:

3. Medlemsstaterna ska, i relevanta fall och i enlighet med sin bedömning som ingår i de integrerade nationella energi- och klimatplanerna i enlighet med bilaga I till förordning (EU) 2018/1999 om nödvändigheten av att bygga ny infrastruktur för fjärrvärme och fjärrkyla som produceras från förnybara energikällor för att uppnå det unionsmål som fastställs i artikel 3.1 i det här direktivet, vidta åtgärder för att utveckla en infrastruktur för fjärrvärme och fjärrkyla som lämpar sig för att främja produktion av värme och kyla från förnybara energikällor, inklusive solenergi, omgivningsenergi, geotermisk energi, biomassa, biogas, flytande biobränslen, spillvärme och spillkyla, i kombination med värmelagring.”.

10. Följande artikel ska införas som artikel 20a:

”Artikel 20a

Underlättande av systemintegrering av förnybar el

- ”1. Medlemsstaterna ska kräva att systemansvariga för överförings- och, i lämpliga fall, distributionssystemen inom sina territorier tillgängliggör information om andelen förnybar el och andelen växthusgasutsläpp i den levererade elen i varje elområde, så exakt som möjligt [...] **med intervall som motsvarar frekvensen för avräkning på marknaden** [...] men [...] på högst en timme, med prognoser om sådana finns tillgängliga. Denna information ska göras tillgänglig digitalt på ett sätt som säkerställer att den kan användas av elmarknadens aktörer, aggregatorer, konsumenter och slutanvändare, och att den kan läsas med hjälp av apparater för elektronisk kommunikation såsom smarta mätarsystem, laddningspunkter för elfordon, värme- och kylsystem och system för energiförvaltning av byggnader.
2. Utöver kraven i [förslaget till förordning om batterier och förbrukade batterier, om upphävande av direktiv 2006/66/EG och om ändring av förordning (EU) 2019/1020] ska medlemsstaterna se till att tillverkare av batterier för hemmabruk och industriebatterier möjliggör tillgång i realtid till grundläggande information om batterihanteringssystemet, inbegripet batterikapacitet, hälsotillstånd, laddningsstatus och effektbörvärde, för batteriägare och batterianvändare samt för tredje parter som agerar på deras vägnar, såsom byggnadsenergiförvaltningsföretag och aktörer på elmarknaden, på icke-diskriminerande villkor och kostnadsfritt.

Medlemsstaterna ska se till att fordonstillverkarna i realtid tillgängliggör fordonsdata om batteriets hälsotillstånd, batteriets laddningsstatus, batteriets effektbörvärde, batterikapacitet samt geografisk position för elfordon till ägare och användare av elfordon samt till tredje parter som agerar på uppdrag av ägarna och användarna, såsom aktörer på elmarknaden och leverantörer av elektromobilitetstjänster, på icke-diskriminerande villkor och kostnadsfritt, utöver ytterligare krav i förordningen om typgodkännande och marknadstillsyn.

3. Utöver kraven i [förslaget till förordning om utbyggnad av infrastrukturen för alternativa bränslen och om upphävande av direktiv 2014/94/EU] ska medlemsstaterna **eller deras utsedda behöriga myndigheter** säkerställa att **nya och ersatta** normala laddningspunkter som inte är tillgängliga för allmänheten som installerats på deras territorium från och med [tidsfristen för införlivande av detta ändringsdirektiv] kan stödja smarta laddningsfunktioner och, när så är lämpligt, **i enlighet med kraven i artikel 14.3 och 14.4 i [förslag till förordning om utbyggnad av infrastrukturen för alternativa bränslen]** [...], dubbelriktade laddningsfunktioner.
4. Förutom de krav som uppställs i direktiv (EU) 2019/944 och förordning (EU) 2019/943 ska medlemsstaterna säkerställa att det nationella regelverket **medger [...]** **deltagande på elmarknaderna, inbegripet hantering av överbelastning och tillhandahållande av flexibilitets- och balanseringstjänster,** för små eller mobila system såsom batterier för hemmabruk och elfordon, [...] genom aggregering. **För detta ändamål ska medlemsstaterna i nära samarbete med samtliga marknadsaktörer och tillsynsmyndigheter fastställa tekniska krav för deltagande på sådana marknader på grundval av de dessa marknaders tekniska egenskaper.”**

11. Följande artikel ska införas som artikel 22a:

”Artikel 22a

Integrering av förnybar energi i industrin

1. Medlemsstaterna ska sträva efter att öka andelen förnybara energikällor i den mängd energikällor som används för slutenergiändamål och icke-energirelaterade ändamål inom industrisektorn med en vägledande [...] ökning på minst 1,1 procentenheter som årligt genomsnitt beräknat för perioderna 2021–2025 och 2026–2030. [...]

Medlemsstaterna får räkna med spillvärme och spillkyla för de genomsnittliga årliga ökningar som avses i första stycket upp till maximalt 0,4 procentenheter förutsatt att spillvärmerna och spillkylan levereras genom effektiva fjärrvärme- och fjärrkylsystem, och med undantag av nät som endast levererar värme till en byggnad och fall där all värmeenergi uteslutande förbrukas på plats och värmeenergin inte säljs. Om de beslutar att göra detta ska den årliga ökningen höjas med hälften av den procentsats spillvärme och spillkyla som används.

Medlemsstaterna ska inkludera de åtgärder som planeras och vidtagits för att uppnå en sådan vägledande ökning i sina integrerade nationella energi- och klimatplaner och lägesrapporter som lämnas in i enlighet med artiklarna 3, 14 och 17 i förordning (EU) 2018/1999.

Medlemsstaterna ska säkerställa att bidraget från de förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung som används för slutlig energirelaterade och icke-energirelaterade ändamål ska vara [...] **35** [...] % av det väte som används för slutlig energirelaterade och icke-energirelaterade ändamål i industrin senast [...] **2030** [...] och [...] **50** [...] % senast [...] **2035** [...]. För beräkningen av den procentsatsen ska följande formel gälla:

- a) Vid beräkningen av nämnaren ska energiinnehållet i vätgas för slutliga energirelaterade och icke-energirelaterade ändamål beaktas, med undantag för vätgas som används som mellanprodukt för produktion av konventionella drivmedel **och biodrivmedel[...]** [...] **samt vätgas som produceras genom att industriella restgaser görs koldioxidfria och används för att ersätta de specifika gaser som den produceras från.**
- b) Vid beräkningen av täljaren ska energiinnehållet i de förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung som förbrukas inom industrisektorn för slutlig energirelaterade och icke-energirelaterade ändamål beaktas, med undantag för förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung som används som mellanprodukter för produktion av konventionella drivmedel **och biodrivmedel[...]. [...].**
- c) Vid beräkningen av täljaren och nämnaren ska de värden för energiinnehållet i drivmedel som anges i bilaga III användas.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att det på industriprodukter som är märkta som eller påstås vara producerade med förnybar energi och förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung anges procentandelen förnybar energi som används eller förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung som används vid anskaffning och förbearbetning av råmaterial, tillverkning och distribution, beräknat på grundval av de metoder som fastställs i rekommendation 2013/179/EU³¹ eller, alternativt, ISO 14067:2018.”.

³¹ Kommissionens rekommendation 2013/179/EU av den 9 april 2013 om användningen av gemensamma metoder för att mäta och kommunicera produkters och organisationers miljöprestanda utifrån ett livscykelperspektiv (EUT L 124, 4.5.2013, s. 1).

12. Artikel 23 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. I syfte att främja användningen av förnybar energi inom värme- och kylsektorn ska varje medlemsstat[...] öka andelen förnybar energi i den sektorn med minst [...] **0,8 procentenheter** som årligt genomsnitt beräknat för perioden[...] 2021–2025 **och med minst 1,1 procentenheter som årligt genomsnitt beräknat för perioden** 2026–2030 med utgångspunkt från andelen förnybar energi inom värme- och kylsektorn 2020, uttryckt i nationell andel av den slutliga energianvändningen (brutto) och beräknat i enlighet med den metod som anges i artikel 7.

[...]

Medlemsstaterna får räkna med spillvärme och spillkyla till de årliga ökningar som avses i första stycket med upp till högst 0,4 procentenheter. Om de beslutar att göra detta ska den genomsnittliga årliga ökningen öka med hälften av de använda procentsatserna för spillvärme och spillkyla upp till en övre gräns på 1,0 procentenheter för perioden 2021–2025 och 1,3 procentenheter för perioden 2026–2030.

Medlemsstaterna ska informera kommissionen om sin avsikt att räkna med spillvärme och spillkyla och den uppskattade mängden i sina integrerade nationella energi- och klimatplaner som lämnats in i enlighet med artiklarna 3 och 14 i förordning (EU) 2018/1999. Utöver årliga ökningar [...] med det minimivärde i procentenheter som avses i första stycket ska varje medlemsstat sträva efter att öka andelen förnybar energi i sin värme- och kylsektor med det [...] **ytterligare vägledande värde i procentenheter** [...] som anges i bilaga 1a.

Medlemsstaterna får räkna med förnybar el som används för värmning och kylning med hjälp av värmepumpar i den årliga genomsnittliga ökning som anges i första stycket, upp till högst 0,4 procentenheter. Om de beslutar att göra detta ska den genomsnittliga årliga ökningen öka med hälften av de använda procentsatserna för förnybar el som används för värmning och kylning med hjälp av värmepumpar upp till en övre gräns på 1,0 procentenheter för perioden 2021–2025 och 1,3 procentenheter för perioden 2026–2030.

Medlemsstaterna ska informera kommissionen om sin avsikt att räkna med förnybar el som används för värmning och kylning med hjälp av värmepumpar i den årliga ökning som anges i första stycket. Medlemsstaterna ska inkludera den uppskattade elkapaciteten och värmepumpskapaciteten i sina integrerade nationella energi- och klimatplaner som lämnas in i enlighet med artiklarna 3 och 14 i förordning (EU) 2018/1999. Medlemsstaterna ska inkludera den mängd förnybar el som används för värmning och kylning med hjälp av värmepumpar i sina integrerade nationella energi- och klimatlägesrapporter i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) 2018/1999.

aa) Följande punkt ska införas som punkt 1aa:

”1aa. Med avseende på beräkningen av andelen förnybar el som används för värme och kyla vid tillämpningen av punkt 1 i denna artikel ska medlemsstaterna använda den genomsnittliga andelen förnybar el som levererats på deras territorium under de två föregående åren.”.

b) Följande punkt ska införas som punkt 1a:

”1a. Medlemsstaterna ska göra en bedömning av sin potential vad gäller energi från förnybara energikällor och användningen av spillvärme och spillkyla inom värme- och kylsektorn, inbegripet, när så är lämpligt, en analys av områden som är lämpliga för utbyggnad med låg ekologisk risk och av potentialen för småskaliga hushållsprojekt. Bedömningen ska innehålla milstolpar och åtgärder för att öka andelen förnybar energi inom uppvärmning och kylning och, när så är lämpligt, användningen av spillvärme och spillkyla genom fjärrvärme och fjärrkyla i syfte att fastställa en långsiktig nationell strategi för minskade koldioxidutsläpp från uppvärmning och kylning. Bedömningen ska ingå i de integrerade nationella energi- och klimatplaner som avses i artiklarna 3 och 14 i förordning (EU) 2018/1999 och ska åtfölja den heltäckande bedömning av värme och kyla som krävs enligt artikel 14.1 i direktiv 2012/27/EU.”.

c) I punkt 2, ska inledningen av [...] **första stycket** ersättas med följande:

”Vid tillämpning av punkt 1 ska följande gälla för varje medlemsstat vid dess beräkning av andelen förnybar energi inom värme- och kylsektorn och den genomsnittliga årliga ökning som avses i den punkten, inklusive den ytterligare vägledande ökning som anges i bilaga Ia:”.

– Led a ska utgå.

d) Punkt 4 ska ersättas med följande:

- ”4. För att nå den genomsnittliga årliga ökning som avses i punkt 1 första stycket får medlemsstaterna genomföra en eller flera av följande åtgärder:
- a) Fysisk inblandning av förnybar energi eller spillvärme och spillkyla i de energikällor och bränslen som levereras för värme och kyla.
 - b) Installation av högeffektiva system för uppvärmning och kylning med förnybar energi i byggnader, **anslutning av byggnader till effektiva system för fjärrvärme- och fjärrkyla** eller användning av förnybar energi eller spillvärme och spillkyla i industriella uppvärmnings- och kylningsprocesser.
 - c) Åtgärder som omfattas av säljbara certifikat som styrker efterlevnaden av skyldigheten i punkt 1 första stycket genom stöd till installeringsåtgärder enligt led b i denna punkt, som genomförs av en annan ekonomisk aktör såsom en självständig installatör av förnybar teknik eller ett energitjänsteföretag som tillhandahåller installationstjänster på området förnybar energi.
 - d) Kapacitetsuppbyggnad för nationella och lokala myndigheter för att planera och genomföra projekt och infrastrukturer med förnybar energi.
 - e) Inrättande av ramar för riskreducering för att minska kapitalkostnaderna för projekt för förnybar värme och kyla **samt spillvärme och spillkyla**.
 - f) Främjande av värmeköpsavtal för företags**kunder** och små kollektiva konsumenter.
 - g) Planerade ersättningssystem för fossila uppvärmningssystem eller system för utfasning av fossila bränslen med milstolpar.

- h) **Krav på lokal och regional nivå vad beträffar** planering av förnybar värme, vilket omfattar kylning [...].
- i) Andra politiska åtgärder med motsvarande verkan, däribland skatteåtgärder, stödssystem eller andra ekonomiska incitament.

Vid antagande och genomförande av de åtgärderna ska medlemsstaterna säkerställa att de är tillgängliga för alla konsumenter, särskilt utsatta konsumenter med låg inkomst, som annars inte skulle ha tillräckligt startkapital för att kunna dra nytta av dem.”.

13. Artikel 24 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att information om energiprestanda och andelen förnybar energi i deras system för fjärrvärme och fjärrkyla tillhandahålls slutkonsumenterna på ett lättillgängligt sätt, exempelvis på fakturor eller på leverantörernas webbplatser och på begäran. Informationen om andelen förnybar energi ska uttryckas åtminstone som en procentandel av den slutliga brutto**energi**förbrukningen av värme och kyla som tilldelats kunderna i ett visst fjärrvärme- och fjärrkylsystem, inklusive information om hur mycket energi som använts för att leverera en enhet värme till kunden eller slutanvändaren.”.

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Medlemsstaterna ska eftersträva att öka andelen energi från förnybara energikällor och från spillvärme och spillkyla inom fjärrvärme och fjärrkyla med minst [...]2,1[...] procentenheter som ett årligt genomsnitt beräknat för perioden 2021[...]–2030, börjande med andelen energi från förnybara energikällor och från spillvärme och spillkyla inom fjärrvärme och fjärrkyla 2020, och ska **i sina integrerade nationella energi- och klimatplaner** fastställa de åtgärder som är nödvändiga för att åstadkomma detta. Andelen förnybar energi ska uttryckas som andelen slutlig energianvändning (brutto) inom fjärrvärme och fjärrkyla anpassad till normala klimatförhållanden.

Medlemsstaterna får räkna med förnybar el som används för fjärrvärme och fjärrkyla med hjälp av värmepumpar i den årliga genomsnittliga ökning som anges i första stycket.

Medlemsstaterna ska informera kommissionen om sin avsikt att räkna med förnybar el som används för fjärrvärme och fjärrkyla med hjälp av värmepumpar i den årliga ökning som anges i första stycket.

Medlemsstaterna ska inkludera den uppskattade elkapaciteten och värmepumpskapaciteten i sina integrerade nationella energi- och klimatplaner som lämnas in i enlighet med artiklarna 3 och 14 i förordning (EU) 2018/1999. Medlemsstaterna ska inkludera den mängd förnybar el som används för fjärrvärme och fjärrkyla med hjälp av värmepumpar i sina integrerade nationella energi- och klimatlägesrapporter i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) 2018/1999.

4a. Med avseende på beräkningen av andelen förnybar el som används för fjärrvärme och fjärrkyla vid tillämpningen av punkt 4 i denna artikel [...] ska medlemsstaterna använda den genomsnittliga andelen förnybar el som levererats på deras territorium under de två föregående åren.

Medlemsstater med en andel energi från förnybara energikällor och från spillvärme och spillkyla inom fjärrvärme och fjärrkyla som överstiger 60 % får räkna eventuella sådana andelar som fullgörande av den genomsnittliga årliga ökning som avses i första stycket. **Medlemsstater med en andel energi från förnybara energikällor och från spillvärme och spillkyla inom fjärrvärme och fjärrkyla som överstiger 50 % men uppgår till högst 60 % får räkna eventuella sådana andelar som fullgörande av hälften av den genomsnittliga årliga ökning som avses i första stycket.**

Medlemsstaterna ska fastställa nödvändiga åtgärder för att genomföra den genomsnittliga årliga ökning som avses i första stycket i sina integrerade nationella energi- och klimatplaner enligt bilaga I till förordning (EU) 2018/1999.”.

c) Följande punkt ska införas som punkt 4a:

”4a. Medlemsstaterna ska säkerställa att systemansvariga för system för fjärrvärme eller fjärrkyla med en kapacitet över 25 MWt är skyldiga att ansluta tredjepartsleverantörer av energi från förnybara energikällor och från spillvärme och spillkyla eller är skyldiga att erbjuda att ansluta och att köpa värme eller kyla som produceras från förnybara energikällor och från spillvärme och spillkyla från tredjepartsleverantörer baserat på icke-diskriminerande kriterier som fastställs av den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten när sådana systemansvariga behöver genomföra ett eller flera av följande alternativ:

- a) Tillgodose efterfrågan från nya kunder.
- b) Ersätta befintlig produktionskapacitet för värme eller kyla.
- c) Utöka befintlig produktionskapacitet för värme eller kyla.”.

d) Punkterna 5 och 6 ska ersättas med följande:

”5. Medlemsstaterna får tillåta att en systemansvarig för ett system för fjärrvärme eller fjärrkyla vägrar att ansluta och köpa värme eller kyla från en tredjepartsleverantör i någon av följande situationer:

- a) Systemet saknar nödvändig kapacitet på grund av andra leveranser av värme eller kyla från förnybara energikällor eller av spillvärme och spillkyla.
- b) Den värme eller kyla som levereras av tredjepartsleverantören uppfyller inte de tekniska parametrar som krävs för anslutning och för att säkerställa en tillförlitlig och säker drift av fjärrvärme- och fjärrkylsystemet.
- c) Den systemansvarige kan visa att tillträdet skulle leda till alltför stora kostnadsökningar för värme eller kyla till slutkunderna jämfört med kostnaden för att använda den huvudsakliga lokala värme- eller kylförsörjning som den förnybara energikällan eller spillvärmens och spillkylan skulle konkurrera med.
- d) Den systemansvarigas system uppfyller definitionen av effektiv fjärrvärme och fjärrkyla i [artikel x i förslaget till omarbetning av energieffektivitetsdirektivet].

Medlemsstaterna ska, när en systemansvarig för ett fjärrvärme- eller fjärrkylsystem vägrar att ansluta en leverantör av värme eller kyla enligt första stycket, säkerställa att information om skälen för vägran, samt om de villkor som skulle behöva uppfyllas och de åtgärder som skulle behöva vidtas i systemet för att möjliggöra anslutning, lämnas av den systemansvarige till den behöriga myndigheten. Medlemsstaterna ska säkerställa att det finns ett lämpligt förfarande för att åtgärda omotiverade avslag.

6. Medlemsstaterna ska inrätta en ram för samordning mellan systemansvariga för fjärrvärme- och fjärrkylsystem och potentiella källor till spillvärme och spillkyla i industri- och tjänstesektorn för att underlätta användningen av spillvärme och spillkyla. Denna samordningsram ska säkerställa en dialog om användningen av spillvärme och spillkyla som minst omfattar följande:
- a) Systemansvariga för fjärrvärme- och fjärrkylsystem.
 - b) Företag inom industrin och tjänstesektorn som producerar spillvärme och spillkyla som ekonomiskt kan återvinnas via fjärrvärme- och fjärrkylsystem, såsom datacentraler, industrianläggningar, stora kommersiella byggnader och kollektivtrafik.
 - c) Lokala myndigheter med ansvar för planering och godkännande av energiinfrastukturer.”.
- e) Punkterna 8, 9 och 10 ska ersättas med följande:

”8. Medlemsstaterna ska upprätta en ram enligt vilken ansvariga för eldistributionssystem minst vart fjärde år, i samarbete med systemansvariga för fjärrvärme- och fjärrkylsystem inom deras respektive områden, utvärderar fjärrvärme- och fjärrkylsystemens potential att tillhandahålla balanseringstjänster och andra systemtjänster, inklusive efterfrågefleksibilitet och värmelagring av överskottsel från förnybara energikällor och om användningen av den fastställda potentialen skulle bli mer resurs- och kostnadseffektiv än alternativa lösningar.

Medlemsstaterna ska se till att systemansvariga för elöverförings- och distributionssystem tar vederbörlig hänsyn till resultaten av den bedömning som krävs enligt första stycket vid nätplanering, nätinvesteringar och infrastrukturutveckling på sina respektive territorier.

Medlemsstaterna ska underlätta samordningen mellan systemansvariga för fjärrvärme- och fjärrkylsystem och systemansvariga för överförings- och distributionssystem för el för att säkerställa att balanserings-, lagrings- och andra flexibilitetstjänster, såsom efterfrågefleksibilitet, som tillhandahålls av systemansvariga för fjärrvärme- och fjärrkylsystem, kan delta på deras elmarknader.

Medlemsstaterna får utvidga bedömnings- och samordningskraven enligt första och tredje styckena till att omfatta systemansvariga för överförings- och distributionssystem för gas, inbegripet vätgasnät och andra energinät.

9. Medlemsstaterna ska säkerställa att konsumenternas rättigheter och reglerna för drift av fjärrvärme- och fjärrkylsystem enligt denna artikel är klart definierade, är offentligt tillgängliga och att de behöriga myndigheterna ser till att de efterlevs.
10. En medlemsstat ska inte vara skyldig att tillämpa punkterna 2–[...]⁹, om minst ett av följande villkor är uppfyllt:
 - a) Dess andel fjärrvärme och fjärrkyla den 24 december 2018 utgjorde mindre än eller lika med 2 % av andelen slutlig energianvändning (brutto) inom värme och kyla,
 - b) Dess andel fjärrvärme och fjärrkyla ökar till över 2 % av andelen slutlig energianvändning (brutto) inom värme och kyla den 24 december 2018 genom att den utvecklar ny effektiv fjärrvärme och fjärrkyla baserat på dess integrerade nationella energi- och klimatplaner enligt bilaga I till förordning (EU) 2018/1999 och den bedömning som avses i artikel 23.1a i detta direktiv.
 - c) 90 % av den slutliga energianvändningen (brutto) i fjärrvärme- och fjärrkylsystem sker i system för fjärrvärme och fjärrkyla som motsvarar definitionen i [artikel x i förslaget till omarbetning av energieffektivitetsdirektivet].”.

14. Artikel 25 ska ersättas med följande:

”Artikel 25

Minskning av växthusgasintensiteten i transportsektorn genom användning av förnybar energi

1. Varje medlemsstat ska fastställa en skyldighet för bränsleleverantörer att säkerställa följande:

a) Den mängd förnybara drivmedel och förnybar el som levereras till transportsektorn ska leda till

i) en andel förnybar energi i den slutliga energianvändningen i transportsektorn på minst 29 % senast 2030 eller[...]

ii) en minskning av växthusgasintensiteten med minst [...]13[...] % fram till 2030, jämfört med det referensvärde som anges i artikel 27.1 b, i enlighet med en vägledande utvecklingsbana som fastställts av medlemsstaten.

Medlemsstaterna ska, i sina lägesrapporter som lämnas in i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) 2018/1999, rapportera om andelen förnybar energi i den slutliga energianvändningen i transportsektorn samt om minskningen av växthusgasintensiteten.

- b) Andelen avancerade biodrivmedel och biogas som produceras från de bränsleråvaror som förtecknas i del A i bilaga IX av den energi som levereras till transportsektorn är minst 0,2 % 2022, [...] 1 % 2025 och [...] 4,4 [...] % 2030.

[...] **Varje medlemsstat ska sträva efter att nå en** [...] andel förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung [...] **på** [...] [...] 5,2 [...] % 2030.

Vid beräkningen av den minskning som avses i led a och den andel som avses i led b ska medlemsstaterna beakta förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung även när de används som mellanprodukter för produktion av

(i) konventionella **drivmedel**, **eller**

(ii) **biodrivmedel** [...], **förutsatt att den minskning av växthusgasutsläpp som uppnås genom användning av förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung inte räknas med vid beräkningen av de minskade växthusgasutsläppen för biodrivmedel**.

Vid beräkningen av den minskning som avses i led a och den andel som avses i led b får medlemsstaterna beakta biogas som matas in i den nationella infrastrukturen för överföring och distribution av gas.

Avseende artikel 7.1 första stycket a, b eller c ska biogas bara räknas med i ett av alternativen vid beräkningen av den slutliga energianvändningen (brutto) från förnybara energikällor.

Vid beräkningen av den minskning som avses i led a får medlemsstaterna ta hänsyn till återvunna kolbaserade bränslen.

När medlemsstaterna fastställer skyldigheten för bränsleleverantörer får de undanta bränsleleverantörer som levererar bränsle i form av el eller förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung från skyldigheten uppfylla minimiandelen avancerade biodrivmedel och biogas som produceras från de bränsleråvaror som förtecknas i del A i bilaga IX, med avseende på dessa bränslen.

När medlemsstaterna fastställer den skyldighet som avses i första stycket a och b får de, för att säkerställa att de mål som anges där uppnås, göra detta genom åtgärder som är inriktade på volymer, energiinnehåll eller växthusgasutsläpp, förutsatt att det visas att minskningen av växthusgasintensiteten och de minimiandelar som avses i första stycket a och b uppnås.

När medlemsstaterna fastställer den skyldighet som avses i första stycket a och b får de, för att säkerställa att de mål som anges där uppnås, göra åtskillnad mellan olika energibärare.

När medlemsstaterna fastställer den skyldighet som avses i första stycket a och b får de göra åtskillnad mellan sjötransportsektorn och andra sektorer [...] så länge det allmänna målet nås. [...]

2. Medlemsstaterna ska inrätta en mekanism som gör det möjligt för bränsleleverantörer på deras territorium att utbyta krediter för leverans av förnybar energi till transportsektorn. Ekonomiska aktörer som levererar el från förnybara energikällor till elfordon via offentliga laddningspunkter ska få krediter, oavsett om de ekonomiska aktörerna omfattas av den skyldighet som medlemsstaten har fastställt för bränsleleverantörer, och får sälja dessa krediter till bränsleleverantörer, som ska ha rätt att använda krediterna för att fullgöra den skyldighet som anges i punkt 1 första stycket.”.
15. Artikel 26 ska ändras på följande sätt:
- a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:
- i) Första stycket ska ersättas med följande:
- ”För beräkningen av en medlemsstats slutliga energianvändning (brutto) från förnybara energikällor som avses i artikel 7 och av **minimiandelen förnybar energi eller** det mål för minskningen av växthusgasintensiteten som avses i artikel 25.1 första stycket a ska andelen biodrivmedel och flytande biobränslen, samt andelen biomassabränslen som konsumeras inom transportsektorn, om de framställs ur livsmedels- och fodergrödor, vara högst en procentenhet högre än andelen sådana bränslen i den slutliga energianvändningen inom transportsektorn i den medlemsstaten 2020 och högst uppgå till 7 % av den slutliga energianvändningen inom transportsektorn i den medlemsstaten.”.

ii) Fjärde stycket ska ersättas med följande:

”Om andelen biodrivmedel och flytande biobränslen, samt andelen biomassabränslen som konsumeras inom transportsektorn, som framställs ur livsmedels- och fodergrödor i en medlemsstat begränsas till en andel som är lägre än 7 % eller en medlemsstat beslutar att begränsa andelen ytterligare, får den medlemsstaten minska **minimiandelen förnybar energi eller** det mål för minskningen av växthusgasintensiteten som avses i artikel 25.1 första stycket a, i enlighet med detta, med beaktande av det bidrag till **minimiandelen förnybar energi eller** minskningen av växthusgasutsläpp som dessa bränslen skulle ha haft. I [...]syfte att **nå målet för minskningen av växthusgasintensiteten** ska medlemsstaterna anse att dessa bränslen minskar växthusgasutsläppen med 50 %.”.

- b) I punkt 2 första och femte styckena ska ”den minimiandel som avses i första stycket i artikel 25.1” ersättas med ”**den minimiandel och det [...] mål för minskningen av växthusgasintensiteten som avses i artikel 25.1 första stycket a**”[...]

16. Artikel 27 ska ändras på följande sätt:

- a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Beräkningsregler inom transportsektorn och för förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung oavsett deras slutanvändning”.

- b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Vid beräkningen av den minskning av växthusgasintensiteten som avses i artikel 25.1 första stycket a ska följande regler gälla:

- a) De minskade utsläppen av växthusgaser ska beräknas enligt följande:
- i) För biodrivmedel och biogas, genom att den mängd av dessa bränslen som levereras till alla transportsätt multipliceras med de utsläppsminskningar som fastställts i enlighet med artikel 31.
 - ii) För förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung och återvunna kolbaserade bränslen, genom att den mängd av dessa bränslen som levereras till alla transportsätt multipliceras med deras utsläppsminskningar, fastställda i enlighet med delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 29a.3.
 - iii) För förnybar el, genom att den mängd förnybar el som levereras till alla transportsätt multipliceras med de totala utsläpp från den fossila motsvarigheten till drivmedlet, $EC_{F(e)}$, som anges i bilaga V.
- b) Den referensnivå som avses i artikel 25.1 ska beräknas genom att den energimängd som levereras till [...] transportsätt [...] multipliceras med de totala utsläpp från den fossila motsvarigheten till drivmedlet, $E_{F(t)}$, som anges i bilaga V.
- c) Vid beräkningen av de relevanta energimängderna ska följande regler gälla:
- i) För att fastställa mängden energi som levereras till transportsektorn ska de värden för energiinnehåll i drivmedel som anges i bilaga III användas.
 - ii) För att fastställa energiinnehållet i drivmedel som inte ingår i bilaga III ska medlemsstaterna använda de relevanta europeiska standarderna för bestämning av värmevärden för bränslen. Om ingen europeisk standard har antagits i detta syfte ska relevanta ISO-standarder användas.

- iii) Den mängd förnybar el som levereras till transportsektorn fastställs genom att den mängd el som levereras till den sektorn multipliceras med den genomsnittliga andelen förnybar el som levererats på medlemsstatens territorium under de två föregående åren. El som erhålls från en direkt anslutning till en anläggning som producerar förnybar el och levereras till transportsektorn ska däremot räknas fullt ut som förnybar.
 - iv) Andelen biodrivmedel och biogas som produceras från de råvaror som förtecknas i del B i bilaga IX av energiinnehållet i bränslen och el som levereras till transportsektorn ska, utom i Cypern och Malta, begränsas till 1,7 %. **Medlemsstaterna får, i vederbörligen motiverade fall, höja detta gränsvärde med beaktande av tillgången på råvaror. Varje sådan ändring ska anmälas till kommissionen tillsammans med motiveringen till höjningen. Varje sådan ändring ska godkännas av kommissionen.**
- d) Minskningen av växthusgasintensiteten genom användning av förnybar energi fastställs genom att minskningen av växthusgasutsläppen från användningen av biodrivmedel, biogas, **förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung** och förnybar el som levereras till alla transportsätt divideras med referensscenariot. **Medlemsstaterna får beakta återvunna kolbaserade bränslen.**

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 35 för att komplettera detta direktiv genom att anpassa energiinnehållet i de drivmedel som anges i bilaga III i enlighet med den tekniska och vetenskapliga utvecklingen.”.

c) Följande punkt ska införas som punkt 1a:

”1a. [...]: **Vid beräkningen av de minimiandelar som avses i artikel 25.1 a i och 25.1 b ska följande bestämmelser gälla:**

- a) Vid beräkningen av nämnaren, det vill säga mängden energi som förbrukas inom transportsektorn, ska alla bränslen och all el som levereras till transportsektorn beaktas.
- b) Vid beräkningen av täljaren, [...] **dvs. den mängd energi från förnybara källor som förbrukas inom transportsektorn vid tillämpningen av artikel 25.1 första stycket, ska energiinnehållet i alla typer av energi från förnybara källor [...]** som levereras till alla transportsätt, **inbegripet till internationell bunkring,** [...] på **varje medlemsstats** territorium beaktas. **Medlemsstaterna får beakta återvunna kolbaserade bränslen.**
- c) **Andelen biodrivmedel och biogas för transport som produceras från de råvaror som förtecknas i bilaga IX och förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung ska anses vara två gånger sitt energiinnehåll.**

- d) Andelen förnybar el ska anses vara fyra gånger sitt energiinnehåll när den levereras till vägfordon och får anses vara 1,5 gånger sitt energiinnehåll när den levereras till järnvägstransport.
- e) Andelen biodrivmedel och biogas som produceras från de råvaror som förtecknas i del B i bilaga IX av energiinnehållet i bränslen och el som levereras till transportsektorn ska, utom i Cypern och Malta, begränsas till 1,7 %. Medlemsstaterna får, i vederbörligen motiverade fall, höja detta gränsvärde med beaktande av tillgången på råvaror. Varje sådan ändring ska godkännas av kommissionen.
- f) För att fastställa mängden energi som levereras till transportsektorn ska de värden för energiinnehåll i drivmedel som anges i bilaga III användas.
- g) För att fastställa energiinnehållet i drivmedel som inte ingår i bilaga III ska medlemsstaterna använda de relevanta europeiska standarderna för bestämning av värmevärden för bränslen. Om ingen europeisk standard har antagits i detta syfte ska relevanta ISO-standarder användas.
- h) Den mängd förnybar el som levereras till transportsektorn fastställs genom att den mängd el som levereras till den sektorn multipliceras med den genomsnittliga andelen förnybar el som levererats på medlemsstatens territorium under de två föregående åren. El som erhålls från en direkt anslutning till en anläggning som producerar förnybar el och levereras till transportsektorn ska däremot räknas fullt ut som förnybar.

i [...]) Andelen avancerade biodrivmedel och biogas som produceras från de råvaror som förtecknas i del A i bilaga IX och av förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung som levereras inom flyg- och sjöfartssektorn ska anses vara 1,2 gånger så stor som deras energiinnehåll.”.

da) Följande punkt ska införas som punkt 1b:

För beräkningarna enligt punkterna 1 b och 1a a ska den mängd energi som levereras till sjötransport, i förhållande till den medlemsstatens slutliga energianvändning (brutto), anses uppgå till högst 15 %. För Cypern och Malta ska den mängd energi som används inom sjötransport, i förhållande till de medlemsstaternas respektive slutliga energianvändning (brutto), anses uppgå till högst 5 %. Dessa bestämmelser skall gälla till och med den 31 december 2030.

d) Punkt 2 ska utgå.

e[...]) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

- i) Första, andra och tredje styckena ska utgå.
- ii) Fjärde stycket ska ersättas med följande:

”När el används för produktion av förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung, antingen direkt eller för produktion av mellanprodukter ska den genomsnittliga andelen el från förnybara energikällor i produktionslandet, uppmätt två år före året i fråga, användas för att fastställa andelen förnybar energi.”.

iii) [...]Femte stycket [...] ska ersättas med följande:

[...]

”El som fås genom direkt anslutning till en anläggning som producerar förnybar el får dock fullt ut räknas som förnybar el när den används för produktion av förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung, förutsatt att anläggningen

a) tas i drift efter eller samtidigt som anläggningen för produktion av förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung, och

b) inte är ansluten till elnätet eller är ansluten till elnätet, men bevis kan tillhandahållas att den berörda elen har levererats utan att el har tagits från nätet. ”.

17. Artikel 28 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 2, 3 och 4 ska utgå.

b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”Senast den **30 juni 2023** [...] ska kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 35 för att komplettera detta direktiv genom att specificera metoden för att fastställa den andel biodrivmedel och biogas för transport som härrör från biomassa som bearbetas med fossila bränslen i en gemensam process.”.

- c) I punkt 7 ska ”som föreskrivs i artikel 25.1 fjärde stycket” ersättas med ”som föreskrivs i artikel 25.1 första stycket b”.

18. Artikel 29 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

- i) I första stycket ska led a ersättas med följande:

”a) Bidrag till medlemsstaternas andel energi från förnybara energikällor och de mål som avses i artiklarna 3.1, 15a.1, 22a.1, 23.1, 24.4 och 25.1 i detta direktiv.”.

- ii) Fjärde stycket ska ersättas med följande:

”Biomassabränslen ska uppfylla de hållbarhetskriterier och de kriterier för minskade växthusgasutsläpp som fastställs i punkterna 2–7 och 10 om de används

- a) när det gäller fasta biomassabränslen: i anläggningar som producerar el, värme eller kyla med en sammanlagd installerad tillförd effekt på minst [...] **10**[...] MW,
- b) när det gäller gasformiga biomassabränslen: i anläggningar som producerar el, värme och kyla med en sammanlagd installerad tillförd effekt på minst 2 MW,
- c) när det gäller anläggningar som producerar gasformiga biomassabränslen med följande genomsnittliga flöde av biometan:
 - i) Över 200 m³ metanekvivalenter/h, mätt vid standardförhållanden för temperatur och tryck (dvs. 0 °C och ett atmosfärtryck på 1 bar).
 - ii) Om biogasen består av en blandning av metan och icke brännbara andra gaser, när det gäller flödet av biometan: det tröskelvärde som anges i led i, i proportion till den volymetriska andelen metan i blandningen.”.

iii) Följande stycke ska läggas till efter fjärde stycket:

”Medlemsstaterna får tillämpa hållbarhetskriterierna och kriterierna för minskade växthusgasutsläpp på anläggningar med lägre sammanlagd installerad tillförd effekt eller flöde av biometan.”.

b) [...]

I punkt 6 första stycket a ska följande led införas som led vi:

”vi) skogar där ovannämnda skogsbiomassa skördas inte härrör från mark som har den status som anges i punkterna 3 a, 3 b, 3 d, 4 a och 5, på samma villkor för fastställande av markens status som anges i dessa respektive punkter. Vid tillämpning av punkt 3 b ska endast mark som av den relevanta behöriga myndigheten har konstaterats ha stor biologisk mångfald beaktas.”.³²

c) [...]

³² Detta tillägg förklaras i det nya skälet 36b.

I punkt 6 första stycket b ska följande led införas som led vi:

”vi) skogar där ovannämnda skogsbiomassa skördas inte härrör från mark som har den status som anges i punkterna 3 a, 3 b, 3 d, 4 a och 5, på samma villkor för fastställande av markens status som anges i dessa respektive punkter. Vid tillämpning av punkt 3 b ska endast mark som av den relevanta behöriga myndigheten har konstaterats ha stor biologisk mångfald beaktas.”.

d) [...]

[...]

e) I punkt 6 första stycket ska led a iv ersättas med följande:

”iv) det vid skörden tas hänsyn till att markens beskaffenhet och biologisk mångfald ska bevaras **i enlighet med principerna för hållbart skogsbruk**³³, i syfte att minimera skadeverkningarna, på ett sätt som undviker skörd av stubbar och rötter, försämring av primärskog eller omvandling av den till skogsplantage samt skörd på känslig mark, minimerar stora kalavverkningar och säkerställer lokalt lämpliga tröskelvärden för extraktion av död ved och krav på användning av avverkningssystem som minimerar påverkan på jordmåns kvaliteten, inklusive packning, och på biologisk mångfald och livsmiljöer.”.

³³ **Delegationerna informeras om att detta begrepp förklaras i skäl 102 i direktiv 2018/2001.**

f) I punkt 6 första stycket ska led b iv ersättas med följande:

”iv) det vid skörden tas hänsyn till att markens beskaffenhet och biologisk mångfald ska bevaras **i enlighet med principerna för hållbart skogsbruk**, i syfte att minimera skadeverkningarna, på ett sätt som undviker skörd av stubbar och rötter, försämring av primärskog eller omvandling av den till skogsplantage samt skörd på känslig mark, minimerar stora kalavverkningar och säkerställer lokalt lämpliga tröskelvärden för extraktion av död ved och krav på användning av avverkningsystem som minimerar påverkan på jordmåns kvaliteten, inklusive packning, och på biologisk mångfald och livsmiljöer.”.

g) I punkt 10 första stycket **ska första meningen ersättas med följande:**

”De minskade växthusgasutsläppen genom användningen av biodrivmedel, flytande bibränslen och biomassabränslen för de syften som avses i punkt 1, och i enlighet med de tröskelvärden som fastställs i punkt 1 fjärde stycket, ska vara”.

h) I punkt 10 första stycket ska led d ersättas med följande:

[...]

d)[...]för produktion av el, värme och kyla från biomassabränslen som används i anläggningar där driften inletts efter detta direktivs ikraftträdande, minst 80 %,

- e) [...] för produktion av el, värme och kyla från biomassabränslen som används i anläggningar med en sammanlagd installerad tillförd effekt på minst 10 MW där driften inletts mellan den 1 januari 2021 och detta direktivs ikraftträdande, minst 70 % till och med den 31 december 2029, och minst 80 % från och med den 1 januari 2030,
- f) [...] för produktion av el, värme och kyla från gasformiga [...] biomassabränslen som används i anläggningar med en sammanlagd installerad tillförd effekt [...] som är lika med eller lägre än 10 MW där driften inletts mellan den 1 januari 2021 och detta direktivs ikraftträdande, minst 70 % innan de varit i drift i 15 år, och minst 80 % när de väl varit i drift i 15 år,
- g) [...] för produktion av el, värme och kyla från biomassabränslen som används i anläggningar med en sammanlagd installerad tillförd effekt på minst 10 MW där driften inletts före den 31 december 2020, minst 80 % när de väl varit i drift i 15 år, tidigast från och med den 1 januari 2026, och senast från och med den 31 december 2029,

h) för produktion av el, värme och kyla från gasformiga [...] biomassabränslen som används i anläggningar med en sammanlagd installerad tillförd effekt [...] som är lika med eller lägre än 10 MW där driften inletts före den 31 december 2020, minst 80 % när de väl varit i drift i 15 år och tidigast från och med den 1 januari 2026.”.

19. Följande artikel ska införas som artikel 29a:

”Artikel 29a

Kriterier för minskade växthusgasutsläpp för förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung och återvunna kolbaserade bränslen

1. Energi från förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung ska endast räknas in i medlemsstaternas andel förnybar energi och de mål som avses i artiklarna 3.1, 15a.1, 22a.1, 23.1, 24.4 och 25.1, om minskningen av växthusgasutsläppen genom användningen av dessa bränslen är minst 70 %.
2. Energi från återvunna kolbaserade bränslen får endast tillgodoräknas när det gäller uppfyllandet av det mål för minskning av växthusgasutsläppen som avses i artikel 25.1 första stycket led a, om minskningen av växthusgasutsläppen genom användningen av dessa bränslen är minst 70 %.
3. Kommissionen **ska** [...] anta delegerade akter i enlighet med artikel 35 för att komplettera detta direktiv genom att specificera metoden för att utvärdera minskningen av växthusgasutsläpp från förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung och från återvunna kolbaserade bränslen. Metoden ska säkerställa att kredit för utsläpp som undvikits inte ges för avskiljning av koldioxid för vilken en utsläppskredit redan erhållits i enlighet med andra rättsliga bestämmelser. **Metoden ska omfatta växthusgasutsläpp under hela livscykeln och måste inbegripa indirekta utsläpp.”.**

20. Artikel 30 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska inledningen av första stycket ersättas med följande:

”I de fall förnybara bränslen och återvunna kolbaserade bränslen ska tillgodoräknas när det gäller uppfyllandet av de mål som avses i artiklarna 3.1, 15a.1, 22a.1, 23.1, 24.4 och 25.1, ska medlemsstaterna kräva att de ekonomiska aktörerna visar att de hållbarhetskriterier och kriterier för minskade växthusgasutsläpp som fastställs i artikel 29.2–29.7 och 29.10 och i artikel 29a.1–29a.2 för förnybara drivmedel och återvunna kolbaserade bränslen har uppfyllts. För dessa syften ska de kräva att de ekonomiska aktörerna använder ett massbalanssystem som”.

b) I punkt 3 ska första och andra styckena ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att säkerställa att de ekonomiska aktörerna tillhandahåller tillförlitlig information vad gäller efterlevnaden av hållbarhetskriterierna och kriterierna för minskade växthusgasutsläpp i artikel 29.2–29.7 och 29.10 och i artikel 29a.1–29a.2, och ekonomiska aktörer på begäran gör de uppgifter som låg till grund för informationen tillgängliga för den berörda medlemsstaten. **Medlemsstaterna ska kräva att de ekonomiska aktörerna ser till att informationen genomgår en tillfredsställande oberoende granskning och att de tillhandahåller bevis på att detta har gjorts. För efterlevnad av artiklarna 29.6 a och 29.7 a får första- eller andrapartsgranskning användas upp till skogsbiomassans första samlingspunkt. Granskningen ska kontrollera att de system som de ekonomiska aktörerna använder är korrekta, tillförlitliga och skyddade mot bedrägerier, inklusive kontroll av att råvarorna inte avsiktligt ändrats eller tagits ur bruk så att partiet eller en del av det kunde bli avfall eller restprodukt. Granskningen ska också innehålla en utvärdering av provtagningens frekvens och den metod som använts för den samt av uppgifternas tillförlitlighet.**

De skyldigheter som fastställs i denna punkt ska gälla oberoende av om de förnybara drivmedlen och de återvunna kolbaserade bränslena produceras inom unionen eller importeras. Information om geografiskt ursprung och typ av bränsleråvara när det gäller biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen per bränsleleverantör ska göras tillgänglig för konsumenter på operatörers, leverantörers eller berörda behöriga myndigheters webbplatser och ska uppdateras årligen.”.

- c) I punkt 4 ska första stycket ersättas med följande:

”Kommissionen får besluta att frivilliga nationella eller internationella system med normer för produktion av förnybara drivmedel och återvunna kolbaserade bränslen tillhandahåller de tillförlitliga uppgifter om minskade växthusgasutsläpp som krävs för de syften som anges i artikel 29.10 och i artikel 29a.1 och 29a.2, visar efterlevnad av artiklarna 27.3 och 31a.5 eller visar att leveranserna av biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen uppfyller hållbarhetskriterierna i artikel 29.2–29.7. När aktörer visar att de kriterier som fastställs i artikel 29.6 och 29.7 är uppfyllda får de lägga fram de bevis som krävs direkt på nivå för försörjningsområde. Kommissionen får erkänna skyddsområden för sällsynta, hotade eller utrotningshotade ekosystem eller arter som erkänns genom internationella avtal eller ingår i förteckningar som utarbetats av mellanstatliga organisationer eller av Internationella naturskyddsunionen med avseende på tillämpning av artikel 29.3 första stycket c ii.”.

d) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Medlemsstaterna får inrätta nationella system där efterlevnaden av hållbarhetskriterierna och kriterierna för minskade växthusgasutsläpp enligt artiklarna artikel 29.2–29.7 och 29.10 och artikel 29a.1–29a.2, i enlighet med den metod som utvecklats enligt artikel 29a.3, kontrolleras genom hela spårbarhetskedjan, med deltagande av behöriga nationella myndigheter. Dessa system får också användas för att kontrollera att den information som de ekonomiska aktörerna lägger in i unionsdatabasen är korrekt och fullständig, för att påvisa efterlevnad av artikel 27.3 och för certifiering av biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen med låg risk för indirekt ändring av markanvändning.

En medlemsstat får anmäla sitt nationella system till kommissionen. Kommissionen ska prioritera bedömningen av ett sådant system för att underlätta ömsesidigt bilateralt och multilateralt erkännande av dessa system. Kommissionen får genom genomförandeakter besluta om ett på så sätt anmält nationellt system uppfyller de villkor som fastställs i detta direktiv. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 34.3.

Om beslutet är positivt får andra system som erkänts av kommissionen i enlighet med denna artikel inte vägra ömsesidigt erkännande av den medlemsstatens nationella system när det gäller kontrollen av att de kriterier enligt vilka det har erkänts av kommissionen är uppfyllda.

För anläggningar som producerar el, värme och kyla med en sammanlagd installerad tillförd effekt på mellan[...] **10** och [...] **20** MW[...] får medlemsstaterna inrätta förenklade nationella kontrollsystem för att säkerställa att hållbarhetskriterierna och kriterierna för minskade utsläpp av växthusgaser i artikel 29.2–29.7 och 29.10 uppfylls. **För samma anläggningar ska de genomförandeakter som föreskrivs i artikel 30.8 fastställa enhetliga villkor för förenklade frivilliga kontrollsystem för att säkerställa att hållbarhetskriterierna och kriterierna för utsläpp av växthusgaser i artikel 29.2–29.7 och 29.10 uppfylls.**”.

e) I punkt 9 ska första stycket ersättas med följande:

”Om en ekonomisk aktör lägger fram bevis eller uppgifter som erhållits i enlighet med ett system som varit föremål för ett beslut enligt punkt 4 eller 6, får en medlemsstat inte kräva att den ekonomiska operatören tillhandahåller ytterligare bevis på överensstämmelse med de delar som täcks av systemet för vilka systemet har erkänts av kommissionen.”.

f) **I punkt 9 ska följande läggas till som sista stycke:**

”Medlemsstaternas behöriga myndigheter får också övervaka ekonomiska aktörer när dessa väl har certifierats inom ramen för ett frivilligt system. Om medlemsstaterna upptäcker problem med bristande överensstämmelse ska de vidta lämpliga åtgärder och skyndsamt informera det frivilliga systemet.”.

[...] g) Punkt 10 ska ersättas med följande:

”På begäran av en medlemsstat, vilken kan baseras på en begäran från en ekonomisk aktör, ska kommissionen, baserat på alla tillgängliga bevis undersöka huruvida de hållbarhetskriterier och kriterier för minskade utsläpp av växthusgaser som fastställs i artikel 29.2–29.7 och 29.10 och artikel 29a.1 och 29a.2 har uppfyllts med avseende på en källa till förnybara drivmedel och återvunna kolbaserade bränslen.

Inom sex månader från mottagandet av en sådan begäran och i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 34.3 ska kommissionen genom genomförandeakter besluta om den berörda medlemsstaten antingen får

- a) beakta förnybara drivmedel och återvunna kolbaserade bränslen från den källan med avseende på de syften som anges i artikel 29.1 första stycket a, b och c, eller
- b) genom undantag från punkt 9 i den här artikeln, kräva att leverantörer av förnybara drivmedel och återvunna kolbaserade bränslen tillhandahåller ytterligare bevis på överensstämmelse med de hållbarhetskriterierna och kriterierna för minskade växthusgasutsläpp och de tröskelvärdena för minskade växthusgasutsläpp.”.

21. I artikel 31 ska punkterna 2, 3 och 4 utgå.

22. Följande artikel ska införas **som artikel 31a**:

”Artikel 31a

Unionsdatabas

1. Kommissionen ska säkerställa att en unionsdatabas inrättas som gör det möjligt att spåra flytande och gasformiga förnybara drivmedel och återvunna kolbaserade bränslen.
2. Medlemsstaterna ska kräva att de berörda ekonomiska aktörerna i god tid för in korrekt information i databasen om de transaktioner som gjorts och om hållbarhetsegenskaperna hos de drivmedel som är föremål för dessa transaktioner, inbegripet deras växthusgasutsläpp under hela livscykeln, från produktionsplatsen till den tidpunkt då den **släpps ut på marknaden** [...] i unionen. Information om huruvida stöd har tillhandahållits till produktion av ett visst parti med bränsle, samt i så fall om typen av stödsystem, ska också ingå i databasen. **Dessa uppgifter får föras in i unionsdatabasen via nationella databaser.**

När så är lämpligt för att förbättra spårbarheten för uppgifter längs hela leveranskedjan ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 35 för att ytterligare utvidga omfattningen av den information som ska ingå i unionsdatabasen till att omfatta relevanta uppgifter från produktionsplatsen eller insamlingsstället för den råvara som används för bränsleproduktionen.

Medlemsstaterna ska kräva att bränsleleverantörerna för in den information som krävs för att kontrollera efterlevnaden av kraven i artikel 25.1 första stycket i unionsdatabasen.

3. Medlemsstaterna ska ha tillgång till unionsdatabasen för övervakning och verifiering av uppgifter.

4. Om ursprungsgarantier har utfärdats för produktion av ett parti förnybara gaser, ska medlemsstaterna säkerställa att ursprungsgarantierna annulleras innan partiet av förnybara gaser kan registreras i databasen.
5. Medlemsstaterna ska **i sina nationella regelverk** säkerställa en kontroll av att [...] de **uppgifter** som de ekonomiska aktörerna [...] **för in** i databasen är korrekta och fullständiga, till exempel **genom att använda certifieringsorgan som inom ramen för frivilliga eller nationella system erkänts av kommissionen i enlighet med artikel 30.4, 30.5f och 30.6.** [...]

[...] **Sådana** frivilliga eller nationella system [...] får använda informationssystem från tredje part som mellanhänder för att samla in uppgifterna, förutsatt att sådan användning har anmälts till kommissionen.

Medlemsstaterna får använda redan befintliga nationella databaser som är anpassade till och kopplade till unionsdatabasen via gränssnitt eller inrätta en nationell databas som kan användas av ekonomiska aktörer [...] som ett verktyg för att samla in uppgifter och för [...] att föra in, överföra och deklarerat dessa uppgifter i unionsdatabasen, förutsatt att

- (a) **den nationella databasen är [...] förenlig med unionsdatabasen, bland annat när det gäller dataöverföringens aktualitet, de överförda datamängdernas typologi och protokollen för datakvalitet och kontroll av data; medlemsstaterna får inrätta [...] sina nationella databaser i enlighet med nationella bestämmelser, till exempel för att beakta strängare nationella krav, vad avser hållbarhetskriterier [...]; detta bör inte hindra den allmänna spårbarheten för hållbara leveranser av råvaror eller bränslen som ska föras in i unionsdatabasen i enlighet med detta direktiv,**

(b) medlemsstaterna säkerställer att de [...] uppgifter som förs in i den nationella databasen omedelbart överförs till unionsdatabasen.

Kontrollen av kvaliteten på uppgifter som förts in i unionsdatabasen via nationella databaser, hållbarhetsegenskaperna hos de bränslen som är kopplade till dessa uppgifter, och det slutgiltiga godkännandet av transaktioner [...] ska endast utföras genom unionsdatabasen. Uppgifternas korrekthet och fullständighet måste kontrolleras i enlighet med genomförandeförordning (EU) xxx/2022³⁴, och får därför kontrolleras av certifieringsorgan.

[...]

Medlemsstaterna ska i detalj underrätta kommissionen om funktionerna i sin nationella databas. Efter denna underrättelse ska kommissionen bedöma om den nationella databasen uppfyller kraven i tredje stycket a och b. Om så inte är fallet kan kommissionen kräva att medlemsstaten vidtar lämpliga åtgärder som säkerställer att kraven uppfylls.

³⁴ **Kommissionens genomförandeförordning .../... av den xxx om regler för att verifiera hållbarhet och kriterier för minskade växthusgasutsläpp och kriterier för låg risk för indirekt ändring av markanvändning.**

23. Artikel 35 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i **artikel 3.3 b andra stycket, artikel 7.3,** artikel 8.3 andra stycket, **artikel 25.2 andra stycket,**[...], artikel 26.2 fjärde stycket, artikel 26.2 femte stycket, artikel 27.1 andra stycket, artikel 27.3 [...] **sjunde** stycket, artikel 28.5, artikel 28.6 andra stycket, **artikel 29a.3,** artikel 31.5 andra stycket och artikel 31a.2 andra stycket ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med [ikraftträdandet av detta ändringsdirektiv]. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.”.

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”Den delegering av befogenhet som avses i **artikel 3.3 b andra stycket, artikel 7.3 femte stycket,** artikel 8.3 andra stycket, **artikel 25.2 andra stycket,**[...], artikel 26.2 fjärde stycket, artikel 26.2 femte stycket, artikel 27.1 andra stycket, artikel 27.3 [...] **sjunde** stycket, artikel 28.5, artikel 28.6 andra stycket, **artikel 29a.3,** artikel 31.5 och artikel 31a.2 andra stycket får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.”.

- c) Punkt 7 ska ersättas med följande:

”En delegerad akt som antas enligt artikel 3.3 b andra stycket, artikel 7.3 femte stycket, artikel 8.3 andra stycket, [...] artikel 25.2 andra stycket, artikel 26.2 fjärde stycket, artikel 26.2 femte stycket, artikel 27.1 andra stycket, artikel 27.3 [...] sjunde stycket, artikel 28.5, artikel 28.6 andra stycket, artikel 29a.3, artikel 31.5 och artikel 31a.2 andra stycket ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”.

24. Bilagorna ska ändras i enlighet med bilagorna till detta direktiv.

Artikel 2

Ändringar av förordning (EU) 2018/1999

1. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 11 ska ersättas med följande:

”11) *unionens energi- och klimatmål för 2030*: det unionsomfattande bindande målet om att fram till 2030 minska växthusgasutsläppen från hela ekonomin med minst 40 % jämfört med 1990, unionens bindande mål för förnybar energi 2030, det övergripande unionsmålet för förnybar energi 2030 som avses i artikel 3 i direktiv (EU) 2018/2001, det överordnade målet på unionsnivå om att förbättra energieffektiviteten med minst 32,5 % fram till 2030, och ett elsammanlänkningsmål på 15 % för 2030 eller eventuella senare mål för 2030 i detta avseende som Europeiska rådet, eller Europaparlamentet och rådet, enas om.”.

b) I punkt 20 ska led b ersättas med följande:

”b) i samband med kommissionens rekommendationer utgående från bedömningen enligt artikel 29.1 b med avseende på energi från förnybara energikällor, en medlemsstats tidiga genomförande av sitt bidrag till unionens bindande mål för förnybar energi 2030, som avses i artikel 3 i direktiv (EU) 2018/2001 mätt i förhållande till medlemsstatens nationella referenspunkter för förnybar energi.”.

2. I artikel 4 ska led a 2 ersättas med följande:

”2. Vad gäller förnybar energi:

För att uppnå unionens bindande mål för förnybar energi år 2030 enligt artikel 3 i direktiv (EU) 2018/2001, ett bidrag till detta mål när det gäller medlemsstatens andel energi från förnybara energikällor i den slutliga energianvändningen (brutto) år 2030, med en vägledande utvecklingsbana för detta bidrag från 2021 och framåt. Senast 2022 ska den vägledande utvecklingsbanan nå en referenspunkt på minst 18 % av den totala ökningen av andelen energi från förnybara energikällor, uttryckt som skillnaden mellan den ifrågavarande medlemsstatens bindande nationella mål för 2020 och dess bidrag till målet för 2030. Senast 2025 ska den vägledande utvecklingsbanan nå en referenspunkt på minst 43 % av den totala ökningen av andelen energi från förnybara energikällor, uttryckt som skillnaden mellan den ifrågavarande medlemsstatens bindande nationella mål för 2020 och dess bidrag till målet för 2030. Senast 2027 ska den vägledande utvecklingsbanan nå en referenspunkt på minst 65 % av den totala ökningen av andelen energi från förnybara energikällor, uttryckt som skillnaden mellan den ifrågavarande medlemsstatens bindande nationella mål för 2020 och dess bidrag till målet för 2030.

Senast 2030 ska den vägledande utvecklingsbanan nå åtminstone medlemsstatens planerade bidrag. Om en medlemsstat väntar sig att den kommer att överträffa sitt bindande nationella mål för 2020 får dess vägledande utvecklingsbana inledas på den nivå som den planeras uppnå. Medlemsstaternas vägledande utvecklingsbanor ska tillsammans nå upp till unionens referenspunkter åren 2022, 2025 och 2027 och till unionens bindande mål för förnybar energi för 2030 enligt artikel 3 i direktiv (EU) 2018/2001. Vid sidan om sitt bidrag till unionens mål och sin vägledande utvecklingsbana vid tillämpningen av denna förordning står det varje medlemsstat fritt att ange högre ambitioner för nationella politiska ändamål.”.

3. I artikel 5 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna ska gemensamt säkerställa att deras sammanlagda bidrag uppgår till minst unionens bindande mål för förnybar energi 2030, som avses i artikel 3 i direktiv (EU) 2018/2001.”.

4. I artikel 29 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. På området förnybar energi, som en del av den bedömning som avses i punkt 1, ska kommissionen bedöma hur andelen energi från förnybara energikällor av unionens slutliga energianvändning (brutto) har utvecklats på grundval av en vägledande utvecklingsbana för unionen som börjar från 20 % år 2020, når referenspunkter på minst 18 % år 2022, 43 % år 2025 och 65 % år 2027 av den totala ökningen av andelen energi från förnybara energikällor mellan unionens mål för förnybar energi för 2020 och unionens mål för förnybar energi för 2030, och når unionens bindande mål för förnybar energi för 2030 enligt artikel 3 i direktiv (EU) 2018/2001.”.

Artikel 3

Ändringar av direktiv 98/70/EG

Direktiv 98/70/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ersättas med följande:

”Artikel 1

Tillämpningsområde

I detta direktiv fastställs, när det gäller vägfordon, och mobila maskiner som inte används för vägtransporter (inbegripet fartyg på inre vattenvägar när de inte är till sjöss), jordbruks- och skogsbrukstraktorer samt fritidsbåtar när de inte är till sjöss, hälso- och miljöbaserade tekniska specifikationer för bränslen som är avsedda för motorer med styrd tändning och kompressionständning, med beaktande av de tekniska kraven på sådana motorer.”.

2. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1, 2 och 3 ska ersättas med följande:

”1. *bensin*: alla flyktiga mineraloljor som är avsedda för användning i förbränningsmotorer med styrd tändning för framdrivning av fordon och som omfattas av KN-numren 2710 12 41, 2710 12 45 och 2710 12 49.

2. *dieselbränslen*: gasoljor som omfattas av KN-nummer 2710 19 43³⁵ enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007³⁶ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 595/2009³⁷ och som används för motordrivna fordon.

³⁵ KN-numren följer gemensamma tulltaxan, rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 7.9.1987, s. 1).

³⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 av den 20 juni 2007 om typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 5 och Euro 6) [...] (EUT L 171, 29.6.2007, s. 1).

³⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 595/2009 av den 18 juni 2009 om typgodkännande av motorfordon och motorer vad gäller utsläpp från tunga fordon (Euro 6) [...] samt om ändring av förordning (EG) nr 715/2007 och direktiv 2007/46/EG och om upphävande av direktiven 80/1269/EEG, 2005/55/EG och 2005/78/EG (EUT L 188, 18.7.2009, s. 1).

”3. *gasoljor avsedda att användas i mobila maskiner som inte används för vägtransport (inklusive fartyg på inre vattenvägar), och i jord- och skogsbrukstraktorer samt fritidsbåtar*: alla petroleumbaserade flytande bränslen som omfattas av KN-nummer 27101943³⁸, som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/53/EU³⁹, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 167/2013⁴⁰ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1628⁴¹ och som är avsedda att användas i motorer med kompressionständning.”.

b) Punkterna 8 och 9 ska ersättas med följande:

”8. *leverantör*: bränsleleverantör enligt definitionen i artikel 2 första stycket led 38 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2018/2001/EU⁴².

9. *biodrivmedel*: biodrivmedel enligt definitionen i artikel 2 första stycket led 33 i direktiv (EU) 2018/2001.”.

³⁸ KN-numren följer gemensamma tulltaxan, rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 7.9.1987, s. 1).

³⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/53/EU av den 20 november 2013 om fritidsbåtar och vattenskotrar och om upphävande av direktiv 94/25/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 90).

⁴⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 167/2013 av den 5 februari 2013 om godkännande och marknadstillsyn av jordbruks- och skogsbruksfordon (EUT L 60, 2.3.2013, s. 1).

⁴¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1628 av den 14 september 2016 om krav för utsläppsgränser vad gäller gas- och partikelformiga föroreningar samt typgodkännande av förbränningsmotorer för mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg, om ändring av förordningarna (EU) nr 1024/2012 och (EU) nr 167/2013 samt om ändring och upphävande av direktiv 97/68/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 53).

⁴² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).

3. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska andra stycket ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska ålägga leverantörerna att säkerställa att diesel med en halt av fettsyrametylester (Fame) upp till 7 % släpps ut på marknaden.”.

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna ska säkerställa att den högsta tillåtna svavelhalten i gasoljor avsedda att användas i mobila maskiner som inte används för vägtransport (inklusive fartyg på inre vattenvägar) och i jord- och skogsbruksmaskiner samt fritidsbåtar är 10 mg/kg. Medlemsstaterna ska se till att andra flytande bränslen än sådana gasoljor får användas i fartyg på inre vattenvägar och i fritidsbåtar endast om bränslenas svavelhalt inte överstiger den högsta tillåtna svavelhalten i gasoljorna.”.

4. Artiklarna 7a–7e ska utgå.

5. Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska leden g, h, i och k utgå.

b) Punkt 2 ska utgå.

6. Bilagorna I, II, IV och V ändras på det sätt som anges i bilaga I till detta direktiv.

Artikel 4

Övergångsbestämmelser

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de uppgifter som samlas in och rapporteras till den myndighet som medlemsstaten utsett för [**publikationsbyrån**...]: ersätt med det kalenderår då upphävandet får verkan] eller en del av dessa i enlighet med artikel 7a.1 tredje stycket och artikel 7a.7 i direktiv 98/70/EG, som utgår genom artikel 3.4 i det här direktivet, överlämnas till kommissionen.
2. Kommissionen ska inkludera de uppgifter som avses i punkt 1 i denna artikel i varje rapport som den är skyldig att lämna enligt direktiv 98/70/EG.

Artikel 5

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2024 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.
2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 6

Upphävande

Rådets direktiv (EU) 2015/652⁴³ ska upphöra att gälla med verkan från och med den [EUT: ersätt med det kalenderår då upphävandet får verkan].

Artikel 7

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar

På rådets vägnar

Ordförande

Ordförande

⁴³ Rådets direktiv (EU) 2015/652 av den 20 april 2015 om fastställande av beräkningsmetoder och rapporteringskrav i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG om kvaliteten på bensen och dieselbränslen (EUT L 107, 25.4.2015, s. 26).

Bilagorna till direktiv (EU) 2018/2001 ska ändras på följande sätt:

(1) I bilaga I ska den sista raden i tabellen utgå.

(2) Följande bilaga 1a ska läggas till:

”*BILAGA 1a*

**ÅRLIG ANDEL ENERGI AV DEN NATIONELLA UPPVÄRMINGEN OCH
KYLNINGEN FRÅN FÖRNYBARA ENERGIKÄLLOR I SLUTLIG
BRUTTOENERGIANVÄNDNING AV ENERGI 2020–2030**

	[...] <u>Ytterligare tillägg till artikel 23.1 (i procentenheter) för perioden 2021–2025⁴⁴</u>	<u>Ytterligare tillägg till artikel 23.1 (i procentenheter) för perioden 2026–2030⁴⁵</u>	<u>Resulterande andelar, inbegripet tillägg spillvärme och spillkyla (i procentenheter) [...]</u>
Belgien	0,6 [...]	<u>0,3</u>	1,4 [...]
Bulgarien	<u>0,6 [...]</u>	<u>0,3</u>	1,4 [...]

⁴⁴ **Flexibiliteterna i artikel 23.2 b och c har beaktats vid beräkningen av tillägg och resulterande andelar.**

⁴⁵ **Flexibiliteterna i artikel 23.2 b och c har beaktats vid beräkningen av tillägg och resulterande andelar.**

Tjeckien	<u>0,6</u> [...]	<u>0,3</u>	1,4 [...]
Danmark	<u>1</u> [...]	<u>0,85</u>	1,4 [...]
Tyskland	<u>0,7</u> [...]	<u>0,4</u>	1,5 [...]
Estland	1,1 [...]	<u>0,95</u>	1,5 [...]
Irland	<u>2,1</u> [...]	<u>1,8</u>	2,9 [...]
Grekland	<u>1,2</u> [...]	<u>0,9</u>	2,0 [...]
Spanien	<u>0,6</u> [...]	<u>0,3</u>	1,4 [...]
Frankrike	<u>1</u> [...]	<u>0,7</u>	1,8 [...]
Kroatien	0,6 [...]	<u>0,3</u>	1,4 [...]
Italien	<u>0,8</u> [...]	<u>0,5</u>	1,6 [...]
Cypern	<u>0,8</u> [...]	<u>0,5</u>	1,6 [...]
Lettland	<u>0,6</u> [...]	<u>0,45</u>	1,0 [...]
Litauen	<u>1,6</u> [...]	<u>1,45</u>	2,0 [...]
Luxemburg	<u>1,9</u> [...]	<u>1,6</u>	2,7 [...]
Ungern	<u>0,7</u> [...]	<u>0,4</u>	1,5 [...]
Malta	<u>0,7</u> [...]	<u>0,4</u>	1,5 [...]
Nederländerna	<u>0,6</u> [...]	<u>0,3</u>	1,4 [...]
Österrike	<u>0,7</u> [...]	<u>0,4</u>	1,5 [...]

Polen	<u>0,7</u> [...]	<u>0,4</u>	1,5 [...]
Portugal	<u>0,6</u> [...]	<u>0,3</u>	1,4 [...]
Rumänien	<u>0,6</u> [...]	<u>0,3</u>	1,4 [...]
Slovenien	<u>0,6</u> [...]	<u>0,3</u>	1,4 [...]
Slovakien	<u>0,6</u> [...]	<u>0,3</u>	1,4 [...]
Finland	<u>0,4</u> [...]	<u>0,25</u>	0,8 [...]
Sverige	<u>0,6</u> [...]	<u>0,6</u>	0,6 [...]

(3) Bilaga III ska ersättas med följande:

ENERGIINNEHÅLL I BRÄNSLEN

Bränsle	Energiinnehåll per viktenhet (effektivt värmevärde, MJ/kg)	Energiinnehåll per volymenhet (effektivt värmevärde, MJ/liter)
BRÄNSLEN FRÅN BIOMASSA OCH/ELLER BEARBETNING AV BIOMASSA		
Biopropan	46	24
Ren vegetabilisk olja (olja som framställs av oljeväxter genom pressning, extraktion eller liknande metoder, oraffinerad eller raffinerad men kemiskt oförändrad)	37	34

Biodiesel – fettsyrametylester (FAME) (metylester som framställs från olja med biomassa som ursprung)	37	33
Biodiesel – fettsyraetylester (FAEE) (etylester som framställs från olja med biomassa som ursprung)	38	34
Biogas som kan renas till naturgaskvalitet	50	—
Vätebehandlad olja (termokemiskt behandlad med väte) med biomassa som ursprung, att användas som ersättning för diesel	44	34
Vätebehandlad olja (termokemiskt behandlad med väte) med biomassa som ursprung, att användas som ersättning för bensen	45	30
Vätebehandlad olja (termokemiskt behandlad med väte) med biomassa som ursprung, att användas som ersättning för flygbränsle	44	34
Vätebehandlad olja (termokemiskt behandlad med väte) med biomassa som ursprung, att användas som ersättning för gasol (LPG)	46	24
Samprocessad olja (behandlad i ett raffinaderi, samtidigt med fossila bränslen) med biomassa eller pyrolyserad biomassa som ursprung, att användas som ersättning för diesel	43	36

Samprocessad olja (behandlad i ett raffinaderi, samtidigt med fossila bränslen) med biomassa eller pyrolyserad biomassa som ursprung, att användas som ersättning för bensen	44	32
Samprocessad olja (behandlad i ett raffinaderi, samtidigt med fossila bränslen) med biomassa eller pyrolyserad biomassa som ursprung, att användas som ersättning för flygbränsle	43	33
Samprocessad olja (behandlad i ett raffinaderi, samtidigt med fossila bränslen) med biomassa eller pyrolyserad biomassa som ursprung, att användas som ersättning för gasol (LPG)	46	23
FÖRNYBARA BRÄNSLEN SOM KAN FRAMSTÄLLAS FRÅN OLIKA FÖRNYBARA ENERGIKÄLLOR, INKLUSIVE BIOMASSA		
Metanol från förnybara energikällor	20	16
Etanol från förnybara energikällor	27	21
Propanol från förnybara energikällor	31	25
Butanol från förnybara energikällor	33	27
Fischer-Tropsch-diesel (ett syntetiskt kolväte eller en blandning av syntetiska kolväten, att användas som ersättning för diesel)	44	34

Fischer-Tropsch-bensin (ett syntetiskt kolväte eller en blandning av syntetiska kolväten som framställs från biomassa, att användas som ersättning för bensin)	44	33
Fischer-Tropsch-flygbränsle (ett syntetiskt kolväte eller en blandning av syntetiska kolväten som framställs från biomassa, att användas som ersättning för flygbränsle)	44	33
Fischer-Tropsch-motorgas (ett syntetiskt kolväte eller en blandning av syntetiska kolväten, att användas som ersättning för gasol [LPG])	46	24
Dimetyleter (DME)	28	19
Väte från förnybara energikällor	120	—
ETBE (etyltertiärbutyleter som framställs med etanol som råvara)	36 (varav [...] 33 % från förnybara energikällor)	27 (varav [...] 33 % från förnybara energikällor)
MTBE (metyltertiärbutyleter som framställs med metanol som råvara)	35 (varav 22 % från förnybara energikällor)	26 (varav 22 % från förnybara energikällor)
TAAE (tert-amyletyleter som framställs med etanol som råvara)	38 (varav 29 % från förnybara energikällor)	29 (varav 29 % från förnybara energikällor)

TAME (tert-amylmetyleter som framställs med metanol som råvara)	36 (varav 18 % från förnybara energikällor)	28 (varav 18 % från förnybara energikällor)
THxEE (tert-hexyletyleter som framställs med etanol som råvara)	38 (varav 25 % från förnybara energikällor)	30 (varav 25 % från förnybara energikällor)
THxME (tert-hexylmetyleter som framställs med metanol som råvara)	38 (varav 14 % från förnybara energikällor)	30 (varav 14 % från förnybara energikällor)
ICKE-FÖRNYBARA BRÄNSLEN		
Bensin	43	32
Diesel	43	36
<u>Flygbränsle</u>	[...]43[...]	[...]34[...]
Väte från icke-förnybara källor	120	—

(4) Bilaga IV ska ändras på följande sätt:

a) Titeln ska ersättas med följande:

**”UTBILDNING OCH CERTIFIERING AV INSTALLATÖRER OCH
KONSTRUKTÖRER AV ANLÄGGNINGAR FÖR FÖRNYBAR ENERGI”**

- b) Den inledande meningen och den första punkten ska ersättas med följande:

”De certifieringssystem och utbildningsprogram som avses i artikel 18.3 ska grundas på följande kriterier:

1. Certifieringsprocessen ska vara transparent och tydligt beskriven av medlemsstaten eller av det administrativa organ som medlemsstaten utsett.”.

- c) Följande punkter ska införas som punkterna 1a och 1b:

”1a. De certifikat som utfärdas av certifieringsorgan ska vara tydligt definierade och lätta att identifiera för arbetstagare och yrkesutövare som ansöker om certifiering.

1b. Certifieringsförfarandet ska göra det möjligt för installatörer att **förvärva nödvändiga teoretiska och praktiska kunskaper och garantera att de förfogar över de färdigheter som krävs för att** installera anläggningar av hög kvalitet som fungerar tillförlitligt.”.

- d) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

”2. Installatörer av **system som använder** energi från biomassa, värmepumpar, ytnära jordvärme, solceller och solfångare ska certifieras genom ett ackrediterat utbildningsprogram eller av en ackrediterad utbildningsleverantör.

”3. Ackrediteringen av utbildningsprogrammet eller utbildningsleverantören ska göras av medlemsstaterna eller av det administrativa organ som dessa utsett. Det ackrediterande organet ska se till att det utbildningsprogram som utbildningsleverantören tillhandahåller har såväl kontinuitet som regional eller nationell täckning.

Utbildningsleverantören ska ha lämplig teknisk utrustning för att ge praktisk utbildning, inklusive tillräcklig laboratorieutrustning eller liknande.

Utbildningsleverantören ska, utöver den grundläggande utbildningen, erbjuda kortare kompetensutvecklings- och kompetenshöjningskurser som anordnas i utbildningsmoduler som gör det möjligt för installatörer och konstruktörer att lägga till nya kompetenser, bredda och diversifiera sina färdigheter inom olika tekniker och kombinationer av dessa. Utbildningsleverantören ska säkerställa att utbildningen anpassas till ny teknik för förnybar energi rörande byggnader, industri och jordbruk. Utbildningsleverantören ska erkänna förvärvade relevanta färdigheter.

Utbildningsprogrammen och utbildningsmodulerna ska utformas så att de möjliggör livslångt lärande om anläggningar för förnybar energi och är förenliga med yrkesutbildning för förstagångsarbetssökande och vuxna som söker omskolning eller nytt arbete.

Utbildningsprogrammen ska utformas så att förvärvande av kvalifikationer i olika tekniker och lösningar underlättas och begränsad specialisering inom ett visst märke eller en viss teknik undviks. Utbildningsleverantören kan vara tillverkaren av utrustningen eller systemet, institut eller organisationer.”.

e) I punkt 6 c ska följande led iv och v läggas till:

”iv) Förståelse av genomförbarhets- och konstruktionsstudier.

v) Förståelse av borrhning, när det gäller geotermiska värmepumpar.”.

(5) I bilaga V ska del C ändras på följande sätt:

[...]

[...]

a[...]] Punkterna 5 och 6 ska ersättas med följande:

”5. Utsläpp från utvinning eller odling av råvaror, eec, ska omfatta utsläpp från själva utvinnings- eller odlingsprocessen, från insamlingen, torkningen och lagringen av råvaror, från avfall och utlakning, och från produktionen av kemikalier eller produkter som används vid utvinning eller odling. Avskiljning av koldioxid vid odlingen av råvaror ska inte räknas med. Om disaggregerade normalvärden för kvävedioxidutsläpp i jord som anges i del D finns tillgängliga, ska de användas vid beräkningen. Det är tillåtet att beräkna medelvärden baserade på lokala jordbruksmetoder baserat på data från en grupp av gårdar, som ett alternativ till att använda faktiska värden.

”6. I den beräkning som avses i punkt 1 a ska minskade växthusgasutsläpp genom förbättrade jordbruksmetoder, esca, såsom övergång till begränsad jordbearbetning eller direkt sådd, förbättrat växelskifte, användning av täckgrödor, inklusive hantering av restprodukter från jordbruk och användning av organiska jordförbättringsmedel (t.ex. kompost och rötresten från fermentering av gödsel), beaktas endast om de inte riskerar att inverka negativt på den biologiska mångfalden. Dessutom ska det tillhandahållas pålitliga och kontrollerbara bevis för att inlagringen av kol i marken har ökat, eller om det är rimligt att förvänta sig att den har ökat under den period då de berörda råvarorna odlades, samtidigt som hänsyn tas till utsläppen om dessa metoder leder till ökad användning av gödningsmedel och bekämpningsmedel⁴⁶.”.

b) [...]

⁴⁶ Mätningar av kol i marken kan utgöra sådana bevis, t.ex. om det görs en första mätning före odlingen och därpå följande regelbundna mätningar med flera års mellanrum. I sådana fall skulle ökningen av kol i marken, innan det andra mätresultatet finns tillgängligt, beräknas på grundval av representativa experiment eller markmodeller. Från och med den andra mätningen skulle mätningarna utgöra grunden för att bestämma huruvida det skett en ökning av kol i marken och ökningens eventuella omfattning.

c) Punkt 18 ska ersättas med följande:

”18. Vid beräkningarna i punkt 17 ska de utsläpp som fördelas bestå av eec + el + esca + de fraktioner av ep, etd och eccs [...] och eccr som äger rum till och med det processteg där en samprodukt bildas. Om samprodukter redan har fått en sådan ”tilldelning” i samband med ett tidigare processteg i livscykeln, ska i detta syfte fraktionen av de utsläpp som kopplas till det senaste processteget i produktionen av det mellanliggande bränslet användas i stället för de totala utsläppen vid beräkning av utsläpp från biomassaproduktionen. När det gäller biodrivmedel [...] och flytande biobränslen [...], ska alla samprodukter som inte omfattas av punkt 7 tas med i denna beräkning. [...] Samprodukter med negativt energiinnehåll ska anses ha energiinnehållet noll då man gör beräkningen. Som allmän regel [...] ska avfall och restprodukter, inklusive allt avfall och alla restprodukter som ingår i bilaga IX, anses ha värdet noll när det gäller växthusgasutsläppen över en livscykel, fram till dess att dessa material samlas in, oberoende av om de bearbetas till mellanliggande produkter innan de omvandlas till slutprodukten. Inga utsläpp ska tilldelas avfall och restprodukter. För fastställandet av utsläpp från produktionen av biodrivmedel och flytande biobränslen ska dock restprodukter som härrör från livsmedels- och fodergrödor, [...] som inte ingår i bilaga IX och som lämpar sig för användning i [...] livsmedels- eller fodermarknad skedjan [...] behandlas på samma sätt som samprodukter. [...] När det gäller bränslen som produceras i andra raffinaderier än den kombination av bearbetningsanläggningar med pannor eller kraftvärmeenheter som tillhandahåller värme och/eller el till bearbetningsanläggningen, ska den enhet som analyseras för den beräkning som avses i punkt 17 utgöras av raffinaderiet.”.

6. I bilaga VI ska del B ändras på följande sätt:

[...]

[...]

a[...]] Punkterna 5 och 6 ska ersättas med följande:

”5. Utsläpp från utvinning eller odling av råvaror, eec, ska omfatta utsläpp från själva utvinnings- eller odlingsprocessen, från insamlingen, torkningen och lagringen av råvaror, från avfall och utlakning, och från produktionen av kemikalier eller produkter som används vid utvinning eller odling. Avskiljning av koldioxid vid odlingen av råvaror ska inte räknas med. Om disaggregerade normalvärden för kvävedioxidutsläpp i jord som anges i del D finns tillgängliga, ska de användas vid beräkningen. Det är tillåtet att beräkna medelvärden baserade på lokala jordbruksmetoder baserat på data från en grupp av gårdar, som ett alternativ till att använda faktiska värden.

6. I den beräkning som avses i punkt 1 a ska minskade växthusgasutsläpp genom förbättrade jordbruksmetoder, esca, såsom övergång till begränsad jordbearbetning eller direkt sådd, förbättrat växelbruk, användning av täckgrödor, inklusive hantering av restprodukter från jordbruk och användning av organiska jordförbättringsmedel (t.ex. kompost och rötresten från fermentering av gödsel), beaktas endast om de inte riskerar att inverka negativt på den biologiska mångfalden. Dessutom ska det tillhandahållas pålitliga och kontrollerbara bevis för att inlagringen av kol i marken har ökat, eller om det är rimligt att förvänta sig att den har ökat under den period då de berörda råvarorna odlades, samtidigt som hänsyn tas till utsläppen om dessa metoder leder till ökad användning av gödningsmedel och bekämpningsmedel⁴⁷.”.

b) [...]

⁴⁷ Mätningar av kol i marken kan utgöra sådana bevis, t.ex. om det görs en första mätning före odlingen och därpå följande regelbundna mätningar med flera års mellanrum. I sådana fall skulle ökningen av kol i marken, innan det andra mätresultatet finns tillgängligt, beräknas på grundval av representativa experiment eller markmodeller. Från och med den andra mätningen skulle mätningarna utgöra grunden för att bestämma huruvida det skett en ökning av kol i marken och ökningens eventuella omfattning.

c) Punkt 18 ska ersättas med följande:

”18. Vid beräkningarna i punkt 17 ska de utsläpp som fördelas bestå av $e_{ec} + e_l + e_{sca} +$ de fraktioner av e_p , e_{td} , **och** e_{ccs} [...] **och e_{ccr}** som äger rum till och med det processteg där en samprodukt bildas. Om samprodukter redan har fått en sådan ”tilldelning” i samband med ett tidigare processteg i livscykeln, ska i detta syfte fraktionen av de utsläpp som kopplas till det senaste processteget i produktionen av det mellanliggande bränslet användas i stället för de totala utsläppen vid beräkning av utsläpp från biomassaproduktionen.

När det gäller biogas och biometan ska alla samprodukter som inte omfattas av punkt **17** tas med i denna beräkning. [...] Samprodukter med negativt energiinnehåll ska anses ha energiinnehållet noll då man gör beräkningen. **Som allmän regel** [...] ska **avfall** och restprodukter, inklusive allt avfall och alla restprodukter som ingår i bilaga IX, anses ha värdet noll när det gäller växthusgasutsläppen över en livscykel, fram till dess att dessa material samlas in, oberoende av om de bearbetas till mellanliggande produkter innan de omvandlas till slutprodukten. **Inga utsläpp ska tilldelas avfall och restprodukter.** **För fastställandet av utsläpp från produktionen av biodrivmedel och flytande biobränslen ska dock restprodukter som härrör från livsmedels- och fodergrödor,** [...] som inte ingår i bilaga IX och som lämpar sig för användning i [...] livsmedels- eller fodermarknad**skedjan** [...] **behandlas på samma sätt som samprodukter.** [...] När det gäller bränslen som produceras i andra raffinaderier än den kombination av bearbetningsanläggningar med pannor eller kraftvärmeenheter som tillhandahåller värme och/eller el till bearbetningsanläggningen, ska den enhet som analyseras för den beräkning som avses i punkt 17 utgöras av raffinaderiet.”.

7. I bilaga VII, i definitionen av ”Q_{användbar}”, ska hänvisningen till artikel 7.4 ersättas med en hänvisning till artikel 7.3.

8. Bilaga IX ska ändras på följande sätt:

(a) I del A ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”Bränsleråvaror för produktion av biogas för transport och avancerade biodrivmedel:”.

(b) I del B ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”Bränsleråvaror för produktion av biodrivmedel och biogas för transport, vars bidrag till det mål för minskning av växthusgasutsläppen som fastställs i artikel 25.1 första stycket a ska begränsas[...]:”.

Bilagorna I, II, IV och V till direktiv 98/70/EG ska ändras på följande sätt:

(6) Bilaga I ska ändras på följande sätt:

- (a) Texten i fotnot 1 ska ersättas med följande:

”1) Testmetoderna ska vara de som specificeras i EN 228:2012+A1:2017.

Medlemsstaterna får anta den analysmetod som specificeras i EN 228:2012+A1:2017 som ersättningsstandard om det kan visas att denna är minst lika tillförlitlig och exakt som den analysmetod den ersätter.”.

- (b) Texten i fotnot 2 ska ersättas med följande:

”2) De värden som anges i specifikationen är ”verkliga värden”. Vid fastställandet av gränsvärden har villkoren i EN ISO 4259-1:2017/A1:2021 ”Petroleum and related products — Precision of measurement methods and results – Part 1: Determination of precision data in relation to methods of test” tillämpats, och vid fastställandet av ett minimivärde har en minsta skillnad på 2R över noll beaktats (R = reproducerbarhet). Resultatet från enskilda mätningar ska tolkas på grundval av de kriterier som anges i EN ISO 4259-2:2017/A1:2019.”.

- (c) Texten i fotnot 6 ska ersättas med följande:

”6) Andra envärda alkoholer och etrar med en slutlig kokpunkt som högst motsvarar den som anges i EN 228:2012 +A1:2017.”.

(7) Bilaga II ska ändras på följande sätt:

- (a) På tabellens sista rad, ”FAME-halt – EN 14078”, ska i den sista kolumnen ”Gränsvärden” ”Högsta”, uppgiften ”7,0” ersättas med ”10,0”.

- (b) Texten i fotnot 1 ska ersättas med följande:

”1) Testmetoderna ska vara de som specificeras i EN 590:2013+A1:2017.

Medlemsstaterna får anta den analysmetod som specificeras i EN 590:2013+A1:2017 som ersättningsstandard om det kan visas att denna är minst lika tillförlitlig och exakt som den analysmetod den ersätter.”.

- (c) Texten i fotnot 2 ska ersättas med följande:

”2) De värden som anges i specifikationen är ”verkliga värden”. Vid fastställandet av gränsvärden har villkoren i EN ISO 4259-1:2017/A1:2021 ”Petroleum and related products — Precision of measurement methods and results – Part 1: Determination of precision data in relation to methods of test” tillämpats, och vid fastställandet av ett minimivärde har en minsta skillnad på 2R över noll beaktats (R = reproducerbarhet).

Resultatet från enskilda mätningar ska tolkas på grundval av de kriterier som anges i EN ISO 4259-2:2017/A1:2019.”.

(8) Bilagorna IV och V ska utgå.
